

ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Για πρώτη φορά, το Άγιο Φως της Ανάστασης έφτασε από τα Ιεροσόλυμα στο Χωριό. Το Θρησκευτικό αυτό γεγονός είναι πολύ σημαντικό και οφείλεται στη μέριμνα και την προσπάθεια του εφημέριου του Χωριού μας πατέρα Παπανίκου, ο οποίος με την Εκκλησιαστική, Ιερατική και Επιστημονική του κατάρτιση, θέλει να προσφέ-

τός των Ιεροσολύμων, που έγινε στην είσοδο του καμπαναριού της εκκλησίας, ήταν συγκινητική και πανηγυρική, με επικεφαλής τον Παπανίκο, τους Ιεροψάλτες, τους δύο νεαρούς φουστανελάδες (τα ονόματά τους αναφέρονται σε άλλη στήλη) και όλους τους χωριανούς, οι οποίοι χάρηκαν ιδιαίτερα και συγκινήθηκαν

Το Άγιο Φως στο Νεχώρι.

ρει ό,τι καλύτερο μπορεί στο Χριστεπώνυμο ποιμνίο του Χωριού και των άλλων γειτονικών χωριών, που εξυπηρετεί με ευχαρίστηση και προθυμία. Η αξιόσύνη αυτή είναι αξιέπαινη.

Η υποδοχή του Αγίου Φω-

βαθύτατα.

Δέος και συγκίνηση ένιωθε ο κάθε χριστιανός ανάβοντας τη λαμπάδα από το "ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ" του Παπανίκου και συνειδητοποιούσε ότι ήταν το Φως του Παναγίου Τάφου.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το αυτοκίνητο πηγαίνει τώρα μέχρι το δρόμο εισόδου της οικίας Αγόρας Τσιγαρίθρα, όπου γίνεται αναστροφή μόνο, δηλαδή κάθε αυτοκίνητο που θα κατεβαίνει, θα ξεφορτώνει και θα γυρίζει στο πάρκινγκ. Ο χώρος διαπλητύνθηκε, αφού έσπασαν οι κοτρόνες του Σκεπαρινά και ξαναχτίστηκε η μάντρα των αδεϊφών Αποστόλου Γιάνναρη -με έξοδά τους- αφήνοντας τον απαιτούμενο χώρο, σε όλο το μήκος της, για τη διέλευση αυτοκινήτου. Τους ευχαριστούμε.

Το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας, σε συνεννόηση με το Δήμαρχο, έχει προγραμματίσει και βρίσκονται σε εξέλιξη τα ακόλουθα έργα:

Τοποθέτηση σκάρας σε αυλάκι μπροστά από την οικία Μαγδαληνής Πλάκα (προϋπόθεση η διάθεση κομπρεσέρ από το Δήμο).

Τοποθέτηση σκάρας στο αυλάκι μπροστά από την οικία Γ. Πανάγου.

Τσιμεντόστρωση του δρόμου πάνω από την οικία Παναγιώτα Πανάγου.

Χαλικοστρωση του δρόμου από εικόνισμα Αγίου Γεωργίου μέχρι Τσέλιου.

ΥΔΡΕΥΣΗ

Ο Σύλλογος παρέδωσε

δείγματα νερού για χημική και μικροβιολογική εξέταση στο Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (Π.Ε.Δ.Υ.), που λειτουργεί στον Εθνικό δρόμο Αντιρρίου - Ναυπάκτου. Τα αποτελέσματα ήταν καλά. "Το νερό του Δικτύου είναι κατάλληλο προς πόση".

Σημειώνουμε ότι σε προηγούμενη μέτρηση, που και αυτή έγινε με έξοδα και φροντίδα του Συλλόγου σε εποχή βροχοπτώσεων, παρατηρήθηκε ότι εισέρχονται στο δίκτυο "ξένα σώματα" χώματα κ.λπ. Ο Δήμος και το Τοπικό Συμβούλιο άρχισαν τον έλεγχο ολοκληρώσει του συστήματος ύδρευσης, για να εντοπισθούν προβλήματα και να ληφθούν

μέτρα (στεγανοποίηση φρεατίων, υδραγωγείου και δεξαμενής-αντικατάσταση σωλήνων-τοποθέτηση φίλτρων-βάνες κ.λπ.).

Επειδή κατά καιρούς γίνεται συζήτηση για κατάργηση των φρεατίων, θεωρούμε ότι το θέμα πρέπει να προσεχθεί, διότι μια Τεχνική Περιγραφή, που ήλθε σε γνώση μας, αναφέρει:

"Το Αρκουδόρρεμα κατασκευάστηκε το 1989. Μήκος από πηγή μέχρι Κανελλιάκη είναι 2ΚΜ. Υψομετρική διαφορά των δύο θέσεων μόλις 10μ. Κατόπιν του γεγονότος αυτού ο εγκλωβιζόμενος στις σωλήνες αέρας δεν μπορεί

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Στα μεταχτά...

- Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου. Το εντυπωσιακό και επιβλητικό έργο της νεότερης Ελλάδας έφτασε στο τέλος του. Τεχνικά και λοιπά χαρακτηριστικά έχουν γραφεί στο "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" φύλλο 93. Την 29 Μαΐου 2004 και ώρα 18.00 οι Δήμαρχοι Ρίου και Αντιρρίου συναντήθηκαν στο μέσον της γέφυρας επισφραγίζοντας τη συμβολική ένωση της Πελοποννήσου και της Ρούμελης. Στην τελετή παρέστη και ο Δήμαρχος του Δήμου Πλατάνου κ. Λεωνίδα Κωλέττας. Η διέλευση των αυτοκινήτων προβλέπεται να αρχίσει στο τέλος Αυγούστου.

- Βοήθεια στο σπίτι. Συνεχίζεται

με επιτυχία το σχετικό πρόγραμμα, στο οποίο οι Δημότες δέχονται την αγάπη και την εμπιστοσύνη τους.

- Σε συνεδρίαση του Δ.Σ. Δήμου Πλατάνου, στο θέμα που αφορούσε την κοινή συνεδρίαση των τριών Δήμων (Αποδοτίας Πλατάνου-Πυλαινών) για "διεκδίκηση αντισταθμιστικών του Ευήνου", ο Δήμαρχος ανακοίνωσε ότι: Ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Δ. Σταμάτης, χορήγησε άδεια κατασκευής μονάδος Παραγωγής Ηλεκτρικού Ρεύματος στην ΕΥ-ΔΑΠ. Επειδή όμως οι εμπλεκόμε-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

Ο Θανάσης Γ. Κάππος πήρε συνέντευξη από το συγχωριανό μας επίτιμο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και πρώην Υπουργό Αλέξανδρο Φλώρο, την οποία και δημοσιεύει στη "ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ" μαζί με το βιογραφικό του. Παρακάτω αναδημοσιεύουμε τη συνέντευξή του, γιατί τη ζωή και το έργο του συγχωριανού μας ανωτάτου δικαστικού όλοι μας τη γνωρίζουμε πολύ καλά.

Φ.Π.: Κύριε Αλέξανδρε, πώς ήταν τα πρώτα, τα μαθητικά χρόνια πάνω, στο χωριό;

Αλ. Φλώρος: Τέλειωσα το Δημοτικό στο Νιοχώρι. Τότε το σχολείο είχε τέσσερις τάξεις και στο χωριό ήταν μονοθέσιο. Τότε είχε και πολλούς

μαθητές. Εβδομήντα! αγόρια και κορίτσια, αλλά κορίτσια είχαν οι άλλες τάξεις, όχι η δική μου. Ήταν αυστηρές εποχές, είχαμε τη βέργα, μας τις έβρεχε ο δάσκαλος... έφαγα και γώ! Μετά το μάθημα μαζευόμασταν

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

Ολυμπιακοί αγώνες

Οι περίφημοι Ολυμπιακοί αγώνες ή Ολύμπια, όπως αλλιώς λέγονταν, ήταν οι σπουδαιότεροι εθνικοί αγώνες των Ελλήνων στην αρχαιότητα, που γίνονταν κάθε 4 χρόνια στην Ολυμπία.

Η αρχή των αγώνων αυτών χάνεται στους μυθικούς χρόνους.

Ιδρυτής τους θεωρείτο ο Ιδαίος Ηρακλής. Αλλά και ο μεταγενέστερος Ηρακλής, ο γιός της Αλκμήνης και του Δία, τέλεσε στην Ολυμπία λαμπρούς αγώνες μετά τη νίκη του επί του Αυγεία.

Η κυρίως όμως ίδρυση των περιοδικών αυτών αγώνων αποδίδεται στον Ηλείο Ίφι-

το, που μαζί με το Λυκούργο της Σπάρτης (Θ' αι. π.Χ.) τους αναδιοργάνωσαν και εισήγαγαν την εκεχειρία.

Σύμφωνα μ' αυτή, δεν επιβλήτετο μόνο το απαράβατο της Ήλιδας, του τόπου δηλ. διεξαγωγής των αγώνων, αλλά και ειρήνη σ' όλες τις χώρες κατά τη διάρκειά τους.

Οι διατάξεις της εκεχειρίας ήταν γραμμένες σε ορειχάλκινο δίσκο, που φυλάσσονταν στο Ηραίο. Έτσι οι αγώνες έπαψαν να έχουν πλέον τοπικό χαρακτήρα και πήραν τη σημασία Εθνικής γιορτής, με την οποία φανερωνόταν η εσωτερική ενότη-

τα του Ελληνισμού, παρά τις διαφορές και τις διχογνωμίες των Ελληνικών πόλεων.

Από το 776 π.Χ. καταγράφονταν επίσημα οι νικητές των Ολυμπιακών αγώνων, αλλά η χρησιμοποίηση των Ολυμπιάδων ως χρονολογική μονάδα καθιερώθηκε αργότερα.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες τελούνταν κατά τις θερινές τροπές του ήλιου και μάλιστα την πρώτη Πανσέληνο μετά απ' αυτές.

Στην αρχή του μήνα των αγώνων οι Ηλείοι, ως επιμελητές του ιερού τόπου, κήρυτταν με ειδικούς κήρυκες

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

www.nehoritis.gr

Δεν πάνε πολλά χρόνια. Μια-δυο γενιές πίσω. Φεύγοντας από το Χωριό σου, ο μόνος τρόπος να πας κοντά του, ήταν η σκέψη σου. Το 'κρυβες στην καρδιά σου, και φώλιαζε στο νου σου η εικόνα του. Ακόμα και οδικώς η επιστροφή φάνταζε δύσκολη. Κι αν πεις γι' αυτούς που 'φευγαν για Αμερική και Αυστραλία, ακόμα πιο δύσκολα.

Κάποτε πήγε ο δρόμος. Με κόπο πολύ και ιδρώτα ενώθηκε το Χωριό μας με τον "έξω κόσμο". Δρόμοι κακοτράχαλοι, δρόμοι χωμάτινοι, μα τέλος πάντων, δρόμοι. Η επιστροφή έμοιαζε πιο εύκολη πιο βατή. Λίγα χρόνια μετά το τηλέφωνο. Γι' αυτούς που μένουν πίσω μια ελπίδα, ένα παράθυρο επικοινωνίας.

Μα και για όλους εμάς ένας τρόπος για να "βρεθείς" στο Νεχώρι. Ένας αριθμός που σ' έφερνε στην πλατεία. Και μέσα απ' τ' ακουστικό πέρναγε, όχι μόνο μια αγαπημένη φωνή, μα και εικόνες και χρώματα και μυρουδιές. Εικόνες του μυαλού, που ζωντάνευαν, λέει, ιδίως τις μέρες τις γιορτινές, μέσα απ' το σύρμα του τηλεφώνου. Εικόνες, φωνές, και συναισθήματα ξαλάφρωναν λίγο τη στενοχώρια της απουσίας σου.

Αυτή η ανάγκη, που έχουμε όλοι μας, να βρισκόμαστε, να μιλάμε, να θυμόμαστε, γέννησε και το Σύλλο-

γο. Πενήντα χρόνια τώρα, την αγάπη που 'χουμε όλοι μας για το Χωριό μας, την καλλιέργει, τη φουρνώνει, την τρέφει, και τη μετουσιώνει σε προσφορά και επαφή.

Σήμερα, που η επικοινωνία έπαψε να είναι δύσκολη, μα έγινε το ζητούμενο για όλους μας, μα ακόμα πρωτοβουλία του Συλλόγου μας, κάνει την επαφή με το Νεχώρι μας πιο εύκολη. Εκμεταλλευόμενος τις νέες τεχνολογίες, δημιούργησε στο Διαδίκτυο μια ιστοσελίδα, γεμάτη ΝΕΧΩΡΙ.

Στη διεύθυνση www.nehoritis.gr

όλο το χωριό απλώνεται μπροστά σου. Η ιστορία του, τα τοπία του, οι εκκλησιές του, κείμενα, φωτογραφίες, ό,τι θυμόμαστε και ό,τι αγαπάμε απ' τον τόπο μας.

Δύσκολη δουλειά, επιμονή, με πολλές ώρες προετοιμασίας, που αποζημιώνει όμως τον επισκέπτη της ιστοσελίδας, και που ξαφνιάζει με την πληρότητά της.

Ίσως για μερικούς να 'ναι λίγο δυσνόητα, όλα αυτά. Μα για τους νέους, αλλά και τους ξενιτεμένους μας είναι ακόμη μια ευκαιρία για μια "επίσκεψη" στο Χωριό. Άλλωστε το Νεχώρι δε λείπει ποτέ από την καρδιά και τη σκέψη μας. Τώρα θα βρίσκεται για πάντα και στο "Κυβερνοχώρο".

ΓΑΜΟΙ

♦ Στον Άγιο Νικόλαο Καισαριανής την 24/4/2004 έγινε ο γάμος του Βασίλη Μπούρα και της Γεωργίας Μπανάκα.

♦ Στη Λαμία την 24/4/2004 έγινε ο γάμος του Δημήτρη Ι. Παπακώστα και της Δήμητρας Παπαθεοδώρου.

♦ Στην Αμερική (Harrisburg Pennsylvania) έγινε ο γάμος του Γεωργίου Σγάγια (γιού του Σπύρου και της Τασίας).

♦ Στην Αθήνα την 12/6/2004 έγινε ο γάμος του Αθανασίου Γ. Κалаθά και της Χριστίνας Ευριπιάτη.

♦ Στην Αμερική την 20/6/2004 έγινε ο γάμος του Κωνσταντίνου Λάζου (του Βασίλη και της Ειρήνης) με την Ελισάβετ Florian.

♦ Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

♦ Η Κωνσταντίνα Φ. Μέμου σύζυγος Κωνσταντίνου Σκουμή γέννησε κοριτσάκι.

♦ Η Ελένη Λούπα σύζυγος Νικολάου Πελέκη γέννησε αγοράκι.

Ευχές στους ευτυχείς γονείς.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

♦ Στην Αθήνα την 25ην Απριλίου 2004 στον Ιερό Ναό του Αγίου Χαραλάμπους -Ιλυσίων βαπτίστηκε το αγοράκι του Μανόλη Μάντη και της Κέλλυ Χερβατοπούλου. Ο νεοφώτιστος Μάντης ονομάστηκε Στέφανος.
Να ζήσει.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

	Δολ.
Λαζοδήμος Βασίλειος Γ.	50
Τσίτσου Ευδοξία	20
Μπουραζέρης Κώστας	30
Αυγερίου Γιαννούλα	20
Χολέβας Αθανάσιος Γ.	200
Ζηνέλης Ιωάννης Γ.	100
	Ευρώ
Μασγάλας Θωμάς Ν.	20
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Παπαγεωργίου Αναστάσιος	20
Καραγιάννης Κων/νος Ν.	20
Παπιάς Νίκος-Λαμπρινή	
Λαζοδήμου	30
Αντωνόπουλος Γεώργιος	20
Μάντης Γεώργιος Στεφ.	30
Παπακώστας Ιωάν. Δ.	20
Αλπογιάννης Σωτήριος	20
Ασημακάκης Ανδρέας	30
Καραχάλιος Παναγιώτης	20
Λειβαδίτης Κων/νος Ν.	20
Ειρήνη Φυλακτού-Φωστήρα	50

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας

★★★

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

email: costaszl@yahoo.gr

★★★

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισσιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

Κοινωνικά

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

♦ Ο Δημήτριος Μπούρας προσέφερε στη μνήμη των γονέων του και των αδελφών του Αθανασίου και Γεωργίου το ποσό των 100 Δολ.

♦ Η Μέλπω Κουβελά προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου το ποσό των 100 Ευρώ.

♦ Ο Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης και η σύζυγός του Μαρία προσέφεραν στη μνήμη της Ελένης Κ. Λειβαδίτη το ποσό των 30 Ευρώ.

♦ Η οικογένεια Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη προσέφερε στη μνήμη της Ελένης Κ. Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

♦ Η Αγγελική Λειβαδίτη προσέφερε στη μνήμη της Ελένης Κ. Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

♦ Οι οικογένειες Παύλου Βλάχου και Κωνσταντίνου Π. Βλάχου πρόσφεραν το ποσό των 40 Ευρώ στη μνήμη της Βασιλικής Αγγελάκη.

♦ Η σύζυγος Άννα Ζηνέλη και η κόρη Πολυξένη Ζηνέλη πρόσφεραν στη μνήμη Ιωάννου Κ. Ζηνέλη το ποσό των 50 Ευρώ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

♦ Την 1/4/2004 πέθανε στην Αθήνα, όπου νοσηλεύταν, και κηδεύτηκε στο Νεχώρι την 4/4/2004 η Βασιλική Αγγελάκη.

♦ Την 6/4/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Κουβελάς.

♦ Την 9/4/2004 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεχώρι ο Παναγιώτης Ευαίδης σύζυγος της Ελένης το γένος Δ.Μπουραζέρη.

♦ Την 10/4/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στη Αμερική ο Κωνσταντίνος Ν. Μάλλιος. Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ

♦ Ο Γεώργιος Αντ. Φλώρος προσέφερε στη μνήμη, των γονέων του Αντωνίου και Νίτσας και των θείων του Κωνσταντίνου και Γιαννούλας το ποσό των 500 Ευρώ.

♦ Η οικογένεια Νικολάου Πανάγου προσέφερε στη μνήμη των γονέων τους Περικλή και Όλγας το ποσό των 20 Δολ.

Η οικογένεια Νικολάου Θ. Κалаθά προσέφερε στη μνήμη των αδελφών τους Αθανασίου και Στεφάνου και Κωνσταντίνου Λειβαδίτη το ποσό των 20 Δολ.

Η Μέλπω Κουβελά προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου το ποσό των 100 Ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ο Σταμάτης και η Βασιλική Σκούφια προσέφεραν 50 Ευρώ για την ανακαίνιση των Αγίων Αποστόλων.

ΔΩΡΕΑ

Ο Δημήτρης Βίτσας κατα-

σκεύασε και δώρισε στο Χωριό μας:

1. Πίνακα Ανακοινώσεων του Δήμου και του Τοπικού Συμβουλίου καθώς και άλλες χρήσιμες πληροφορίες για την ενημέρωση των κατοίκων)

2. Κλειδοθήκη (θα τοποθετούνται τα κλειδιά των κοινοχρήστων χώρων αρμοδιότητας Τοπικού Συμβουλίου).

- Τον ευχαριστούμε.

★★★

ΜΝΗΜΗ
ΥΠΟΠΤΕΡΑΡΧΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΒΕΛΑ

Στις 6 Απριλίου 2004 μας άφησε για πάντα ο Νεοχωρίτης Υποπτεράρχος (Πτάμενος) ε.α. Γιώργος Κουβελάς.

Άτομο με ισχυρή προσωπικότητα, με χαρακτήρα και αρχές, ο Γιώργος Κουβελάς αφήνει πίσω του ένα κενό, αλλά και μία μόνιμη παρουσία μεταξύ των ανθρώπων, που δεν ξεχνιούνται και θα θυμούμαστε πάντοτε.

Ο Γιώργος Κουβελάς άρχισε την καριέρα του στο Στράτευμα, όταν ονομάστηκε Ανθυπολοχαγός του Πυροβολικού το 1929, τέσσερα χρόνια μετά την εισαγωγή του στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων.

Το 1930 μετατάχθηκε στο Όπλο της Αεροπορίας, έχοντας πιο πριν ονομασθεί πτυχιούχος Παρατηρητής Αεροπόρος, οπότε τοποθετήθηκε στο Γ' Σύνταγμα Αεροπορίας. Το 1935 πήρε πτυχίο Εκπαιδευτή Αεροναυτιλίας και Αρχηγού Επιστάσεως και το 1938 το πτυχίο χειριστή.

Λόγω της αντιπαράθεσης της εποχής και των πολιτικών διαχωρισμών, που επικράτησαν μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, απολύθηκε το 1945 από τις Ένοπλες δυνάμεις με το βαθμό του Αντισμηνάρχου (Ι) ε.α.

Η δικαίωση του ήλθε πολλά χρόνια αργότερα - το 1986 - όταν ανακλήθηκε το ΒΔ αποστρατείας του και προήχθη αναδρομικά ως το βαθμό του Υποπτεράρχου(Ι) ε.α. Αξιοποιώντας την πείρα του, ως χειριστή, εργάστηκε, μετά την αποστρατεία του, στην Ολυμπιακή Αεροπορία για περισσότερα από 25 χρόνια ως Προϊστάμενος Κινήσεως Αέρος. Αλλά και μετά τη συνταξιοδότηση του από την Ολυμπιακή, εργάστηκε για 7 χρόνια ακόμη ως εμπειρογνώμων στην ίδια εταιρία. Παντρεύτηκε τη Μέλπω Τραμπούλη. Στους οικείους του εκφράζουμε τα πιο θερμά συλλυπητήρια.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας, συνήλθε εκτάκτως σε συνεδρίαση την 7ην Απριλίου 2004, ημέρα Τετάρτη και, αφού έλαβε γνώση του αιφνιδιαστικού θανάτου του συγχωριανού μας, εκ των πρώτων μελών του Συλλόγου,

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΒΕΛΑ
αποφασίζει

1. Εκπρόσωποι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου να παραστούν στην κηδεία του μετασπώντας,

2. Να συλλυπηθούν την οικογένειά του,

3. Να καταθέσουν Στεφάνι στη σορό του και

4. Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα του Συλλόγου μας "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ"

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος:

Κων. Γ. Φούρλας

Ο Γραμματέας:

Δημ. Ι. Καρανδρίκας

Τα μέλη: Κων. Ι. Σαλτός

Κική Παπαχρήστου- Φούρλα

Κική Κ. Φούρλα

Γεωρ. Ι. Λειβαδίτης

Ιωάν. Α. Μάλλιος

★★★

Βασιλική Σ. Αγγελάκη

Αγαπημένη μας Βασίλω, σήμερα σε κατευοδούμε στο τελευταίο και αιώνιο ταξίδι σου. Και τη στιγμή αυτή αναλογιζόμαστε τη δύσκολη ζωή που πέρασες. Μικρή έμεινες ορφανή από τον πατέρα σου και μετά ήρθε ο πόλεμος, η κατοχή, η δυστυχία, τα βάσανα. Κι εκεί που τέλειωσε ο πόλεμος και φάνηκε ελπίδα, ήρθε η μεγάλη ορφάνια με τον άδικο χαμό του μονακριβού αδερφού σου, του παλικαριού που ήταν το στηρίγμα σας. Έτσι μείνατε μόνες εσύ και η Μάνα σου στην ταραχώδη εποχή του 1945-1950.

Στη ζωή σου πάλεψες άνισα, αλλά δυνατά, με πίστη, με ορμή και μαζί με το σύζυγο σου, που τώρα σπεύδεις να συναντήσεις, φτιάξατε το σπιτικό σας και μια υπέροχη οικογένεια με 4 παιδιά. Τα μεγαλώσατε και τα μορφώσατε με μύριες δυσκολίες και τα αποδώσατε άξιους στη κοινωνία. Η θέληση σου ήταν ατσάλινη, το κουράγιο και η αντοχή σου αξιοθαύμαστη μπροστά στις αντιξοότητες της εποχής και

της περιοχής μας. Αγώνιστες και νίκες. Σήμερα σε αποχαιρετούν τα 4 παιδιά σου και όλοι εμείς, οι συγγενείς, οι φίλοι, οι χωριανοί. Αγαπημένη μου ξαδέρφη αιωνία σου η μνήμη.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

★★★

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΜΑΛΛΙΟΣ

Απεβίωσε στην Αμερική και τάφηκε εκεί ο Κώστας (Charles) Ν. Μάλλιος σε ηλικία 87 ετών.

Η Νεκρώσιμη ακολουθία έγινε στην Αγία Τριάδα του Harrisburg Pennsylvania εν μέσω συγγενών, παιδιών, εγγονών, συγχωριανών και φίλων Ελλήνων και Αμερικανών.

Γεννήθηκε στο Νεχώρι όπου τελείωσε τις πρώτες τάξεις του τότε Δημοτικού Σχολείου. Συνέχισε τις σπουδές του στο Ελληνικό Σχολείο και Γυμνάσιο στον Πλάτανο Ναυπακτίας και στην Πάτρα.

Μετά ο πατέρας του τον πήρε στην Αμερική (1936) όπου εργάστηκε σκληρά και δημιουργήσε πολύ καλές "Business" και βοήθησε πολλούς Νεχωρίτες στην Αμερική.

Δημιούργησε με την γυναίκα του Αλεξάνδρα (Dixie) Ράμος μια ωραία οικογένεια με ελληνοχριστιανικές αρχές. Άφησε 3 παιδιά, την Αθανασία, το Νικόλαο, τη Βασιλική και εγγόνια. Ανέλαβε για πολλά χρόνια επίτροπος στην εκκλησία της Αγίας Τριάδος και προσέφερε ανελλιπώς τις χρήσιμες υπηρεσίες του μέχρι τις τελευταίες μέρες του.

Έδινε την παρουσία του σε όλες τις Νεχωρίτικες εκδηλώσεις και είχε τακτική επικοινωνία με τους χωριανούς της Αμερικής.

Ήταν ευχάριστος συνομιλητής και χαριτολόγος. Ο υπέροχος αυτός Νεχωρίτης βρίσκεται τώρα στους ουρανούς και ελπίζουμε σε καλή θέση μέχρι Αναστάσεως των Νεκρών.

Αμίν.

Ν.Μ.

ΕΚΔΡΟΜΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Την 23/5/2004 το Τοπικό Συμβούλιο και ο εφημέριος του χωριού μας π. Νικόλαος Μασγάλας (και εκ μέρους του Συλλόγου Νεοχωριτών) καλωσόρισαν τους εκδρομείς του Ελληνοαμερικανικού Συλλόγου που με δύο λεωφορεία επισκέφτηκαν το χωριό μας. Στην υποδοχή παρευρέθη ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Λεωνίδας Κωλέπας, ο πρόεδρος

του Δ.Σ. του Δήμου κ. Τέλης Τσαρούκης και αρκετοί χωριανοί μας.

Μετά το φαγητό ακολούθησε γλέντι με χορούς και τραγούδια από το παραδοσιακό συγκρότημα του κλαρινίστα συντοπίτη Δημήτρη Χαραλαμπίδου.

Οι επισκέπτες ξεναγήθηκαν στο Λαογραφικό Μουσείο, την εκκλησία κ.λπ. από τον π. Νικόλαο Μασγάλα.

Η επιτυχία ήταν μεγάλη, αφού όλοι οι παρευρεθέντες έμειναν ευχαριστημένοι από τη συμμετοχή των χωριανών μας και την εξυπηρέτηση εκ μέρους του καταστήματος Νικολάου Λούπα.

Σχετική πρόσκληση είχε σταλεί στο Σύλλογό μας, από τον πρόεδρο κ. Χρήστο Απ. Βλάχο - Παπαβλαχόπουλο, αλλά δεν κατορθώσαμε να παρευρεθούμε. Τους ευχαριστούμε και ευχόμαστε "καλή πρόοδο" στο Σύλλογό τους.

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

σ' όλη την Ελλάδα την εκχειρία.

Απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας έφταναν στην Ολυμπία οι αγωνιστές και οι Θεατές. Οι μεγαλύτερες πόλεις αντιπροσωπεύονταν με επίσημες πρεσβείες, τους θεωρούς.

Οι αγωνιστές έπρεπε να είναι ελεύθεροι Έλληνες πολίτες. Οι θεατές μπορούσαν να είναι και βάρβαροι.

Η διεύθυνση των αγώνων ήταν στα χέρια των Ελλανοδικών, που ήταν συγχρόνως και η ανώτατη πολιτική αρχή στην Ήλιδα.

Η γιορτή άρχιζε με μεγαλοπρεπείς θυσίες από τους ιερείς στο Δία και ακολουθούσαν οι αγώνες.

Τα κυριότερα και παλιότερα αγωνίσματα ήταν το στάδιο. Ήταν αγώνας δρόμου ταχύτητας ενός σταδίου (192 μ.). Στην αρχή ήταν απλός δρόμος από τη 14η Ολυμπιάδα (724 π.Χ.) έχουμε το δίαυλο (διπλό το στάδιο) και από τη 15η Ολυμπιάδα έχουμε και το δόλιχο (δρόμος αντοχής πιθανώς 24 φορές το στάδιο).

Από τη 18η Ολυμπιάδα (708 π.Χ.) μπήκε στους αγώνες και το πένταθλο, που ήταν συνδυασμός άλματος, δίσκου, ακοντίου, δρόμου και πάλης.

Στην 25η Ολυμπιάδα (680 π.Χ.) στα αγωνίσματα προστέθηκε η αρματοδρομία με τέθριππο άρμα και απ' την 33η (648 π.Χ.) έχουμε και ιπποδρομίες. Συγχρόνως μπαίνει ένα νέο αγώνισμα το παγκράτιο, που ήταν συνδυασμός πάλης και πυγμής. Και στην 65η Ολυμπιάδα (520 π.Χ.) προστίθεται ο οπλίτης δρόμος ή δρόμος με πανοπλία.

Κατά τη διάρκεια της 15ης Ολυμπιάδας (720 π.Χ.) καθώς έτρεχε στο στάδιο ο Μεγαρίτης δρομέας Όρσιππος του έπεσε το «ζώμα», το ρούχο δηλαδή που έδεναν οι αθλητές στη μέση, για να σκεπάζουν τα απόκρυφα του σώματός των. Ο Πausanias υποψιάζεται πως το άφησε μόνος του να πέσει, για να μην τον εμποδίζει στο τρέξιμο.

Από τότε καθιερώθηκε να αγωνίζονται γυμνοί οι αθλητές και απαγόρευσαν αυστηρά την είσοδο των γυναικών στους αγώνες, εκτός από την Ηλεία, ιέρεια της Δήμητρας.

Πριν από τους αγώνες οι αθλητές ορκίζονταν μπροστά στο άγαλμα του Ορκίου Δία ότι είναι Έλληνες ελεύθεροι πολίτες, ότι έκαναν τη δεκάμηνη προγύμναση, που επέβαλαν οι νόμοι και ότι θα αγωνιστούν σύμφωνα με τους κανόνες των αγώνων.

Έπαθλο των νικητών ήταν ο κότινος, ένα στεφάνι απ' τα κλαδιά της ελιάς που φύτεψε ο Ηρακλής στην Άλτι και αποτελούσε ύψιστη τιμή.

Τους Ολυμπιονίκες, τις οικογένειές τους και την πατρίδα τους τιμούσαν όλοι οι Έλληνες.

Οι πατριώτες τους τιμού-

Ολυμπιακοί αγώνες

σαν τους Ολυμπιονίκες με θριαμβευτική υποδοχή κατά την επιστροφή τους στην πατρίδα και τους παρείχαν δημόσια σίτιση.

Στην Ολυμπία οι Ολυμπιονίκες είχαν δικαίωμα σίτισης στο Πρυτανείο και το δικαίωμα να αναγείρουν τιμητική στήλη στην Άλτι, στην οποία, στήλη, μόνο ύστερα από την τρίτη νίκη, επιτρεπόταν να φέρει το ομοίωμά τους.

Εκτός από τους αθλητές διαπρεπείς πνευματικοί άνδρες μπορούσαν να παρουσιάζουν το έργο τους.

Λέγεται πως ο Ηρόδοτος, πρώτος διάβασε μέρος του ιστορικού του έργου, που εκίνησε το ζήλο στο Θουκυδίδη να τον μιμηθεί και να γίνει ο πατέρας της ιστορίας. Περιφημοί ρήτορες (Γοργίας, Λυσίας) αγόρευαν από τον οπισθόδρομο του ναού του Δία στους πανηγυριστές.

Ζωγράφοι εξάλλου εξέθεταν τα έργα τους.

Στην Ολυμπία υποδέχτηκαν θριαμβευτικά όλοι οι Έλληνες το Θεμιστοκλή ως τον ήρωα της Σαλαμίνας, όταν εμφανίστηκε στο στάδιο (πιθανόν το 770 π.Χ.).

Εδώ αποθεώθηκε και ο Πλάτωνας από τους θεατές, που θαύμαζαν το έργο του.

Μετά την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ρωμαίους, άρχισε η παρακμή των Ολυμπιακών αγώνων. Όσο περισσότεροι αλλοδαποί έπαιρναν μέρος στους αγώνες, ύστερα από τη σιωπηρή κατάργηση των διατάξεων των αγώνων, τόσο λιγότεροι Έλληνες συμμετείχαν σ' αυτούς.

Και ο κότινος έχασε την αρχαία του αίγλη και σημασία, αφού τον ατίμασαν διδοντάς τον και σε μη νικητές. Παράδειγμα η στέψη του αυτοκράτορα Νέρωνα, που αξίωσε να στεφανωθεί με τον κότινο, αν και δεν είχε νικήσει στους αγώνες. Μέχρι που καταργήθηκαν το 393 μ.Χ.

Κι ερχόμαστε στους σύγχρονους διεθνείς Ολυμπιακούς αγώνες.

Την ιδέα της αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων είχε ο Γάλλος βαρόνος Πέτρος ντε Κουμπερτέν, την οποία ανακοίνωσε στις 25 Νοεμβρίου του 1892 στο Παρίσι στο αμφιθέατρο της παλιάς Σορβόνης στη γιορτή της πέμπτης επετείου της Ένωσης Γαλλικών σωματείων, της οποίας ήταν Γενικός Γραμματέας.

Το επόμενο έτος η Ένωση αποφάσισε να συγκαλέσει για τον Ιούνιο του 1894 διεθνές αθλητικό συνέδριο. Μεταξύ των γυμναστικών σωματείων, που κλήθηκαν στο συνέδριο εκείνο, ήταν και ο Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος Αθηνών, ο οποίος αντιπροσωπεύτηκε από το Δ. Βικέλα.

Το συνέδριο διαιρέθηκε σε

δύο τμήματα, απ' τα οποία το ένα είχε θέμα συζήτησης την ανασύσταση των Ολυμπιακών αγώνων. Στο τμήμα αυτό προήδρευε ο Βικέλας.

Η σκέψη των οργανωτών του συνεδρίου ήταν οι πρώτοι Ο.Α. να τελεσθούν το 1900 στο Παρίσι. Η προθεσμία θεωρήθηκε μικρή. Τότε ο Βικέλας πρότεινε οι πρώτοι αγώνες να τελεστούν το 1896 στην Αθήνα.

Η πρόταση έγινε δεκτή και εκλέχτηκε διεθνής Επιτροπή για την οργάνωσή τους με πρόεδρο το Δ. Βικέλα και τον Γεν. Γραμματέα τον Κουμπερτιέν.

Έτσι οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 1896 στην Αθήνα με απόλυτη επιτυχία.

Οι Β' το 1900 στο Παρίσι
Οι Γ' το 1904 στον Άγιο Λουδοβίκο

Οι Δ' το 1908 στο Λονδίνο
Οι Ε' το 1912 στη Στοκχόλμη

Οι Στ' επρόκειτο να γίνουν το 1916 στο Βερολίνο, αλλά ματαιώθηκαν λόγω του πολέμου.

Οι Ζ' έγιναν το 1920 στην Αμβέρσα

Οι Η' το 1924 στο Παρίσι
Οι Θ' το 1928 στο Άμστερνταμ

Οι Ι' το 1932 στο Λος Άντζελες

Οι ΙΑ' έγιναν το 1936 στο Βερολίνο

Οι ΙΒ' και ΙΓ' Ολυμπιάδες, που επρόκειτο να γίνουν στο Ελσίνκι το 1940 και το Λονδίνο το 1944 αντίστοιχα, δεν

τελέστηκαν λόγω του Β' παγκοσμίου πολέμου.

Οι ΙΔ' έγιναν το 1948 στο Λονδίνο

Οι ΙΕ' το 1952 στο Ελσίνκι
Οι ΙΣΤ' το 1956 στη Μελβούρνη

Οι ΙΖ' το 1960 στη Ρώμη
Οι ΙΗ' το 1964 στο Τόκιο

Οι ΙΘ' το 1968 στην Πόλη του Μεξικού

Οι Κ' το 1972 στο Μόναχο
Οι ΚΑ' το 1976 στο Μόντρεαλ

Οι ΚΒ' το 1980 στη Μόσχα
Οι ΚΓ' το 1984 στο Λος Άντζελες

Οι ΚΔ' το 1988 στη Σεούλ
Οι ΚΕ' το 1992 στη Βαρκελώνη

Οι ΚΣΤ' το 1996 στην Ατλάντα

Οι ΚΖ' το 2000 στο Σίδνεϊ και Οι ΚΗ' θα γίνουν (2004) στην Αθήνα.

Βέβαια οι σημερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες δεν έχουν καμιά σχέση με Εκείνους της αρχαιότητας. Τότε ο τόπος διεξαγωγής ήταν μόνιμος, η Ολυμπία, οι συμμετέχοντες αθλητές ήταν μόνο Έλληνες, τα αγωνιστικά κριτήρια διαφορετικά.

Τότε υπήρχε μόνον ένας νικητής και η νίκη του δεν μετριέταν με τη μεζούρα και το χρονόμετρο. Δεν υπήρχαν δηλ. ρεκόρ.

Το έπαθλο ήταν απλό, ένα στεφάνι αγριελιάς.

Μέσα στα λίγα χρόνια της ζωής τους (ένας αιώνας), οι Αγώνες απογυμνώθηκαν από τα όποια ιδεώδη οραματί-

στηκαν οι ιδρυτές τους.

Αντί της εκχειρίας ματαιώθηκαν οι ίδιοι οι Αγώνες δύο φορές στα χρόνια των πολέμων και σε μια μάλιστα περίπτωση αιματοκυλίστηκαν και οι ίδιοι (Μόναχο 1972).

Αντί της αδελφoσύνης των λαών, ο ρατσισμός έλαμψε σε όλο το μεγαλείο του (Βερολίνο 1936).

Δεν εδίστασαν οι ισχυροί της γης να τους μετατρέψουν σε εφελτήριο πολιτικών αντιπαράθεσεων με αποχές και μποϊκοτάζ (Μόσχα 1980 - Λος Άντζελες 1984).

Τέλος αλώθηκαν από την καταναλωτική μας εποχή και εμπορευματοποιήθηκαν. Θυμηθείτε πως επουλείτο η διαδρομή της Ολυμπιακής δάδας με το...μέτρο (Ατλάντα 1996).

Οι αθλητές μεταβλήθηκαν σε διαφημιστές των προϊόντων των χορηγών των Αγώνων, για να μην αναφέρουμε το ντοπάρισμα.

Η Ελλάδα αναλαμβάνοντας την Ολυμπιάδα του 2004 φιλοδόξησε, επαναφέροντάς τους στην κοιλίδα τους, να τους χαρίσει την παλιά τους αίγλη και τα χαμένα ιδανικά τους.

Μάταια όμως, γιατί δεν ξέφυγε κι αυτή απ' την...«πεπατημένη». Πώς μπορούσε άλλωστε;

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, από χρόνια τώρα, έχουν μπει σε τροχιά παρακμής, όπως την εποχή της Ρωμαϊκής κυριαρχίας και τίποτα, φαίνεται, δεν είναι ικανό να ανακόψει τον κατήφορο στον οποίο κατακυλόν. **π.μ.**

Ταξίδι στην Αφρική

Από τη Μεγάλη Παρασκευή ως την Κυριακή του Θωμά βρεθήκαμε στη Νότιο Αφρική με τη γυναίκα μου και το ζεύγος Μίμη και Νότας Παπαχρήστου. Το ταξίδι ήταν «τουριστικό», αλλά έγινε με την ευκαιρία που ο γιος μας ο Σπύρος θα βάπτιζε το αγοράκι των φίλων μας Χρήστου και Μαίρης Λαδά. Ο Χρήστος είναι πλαστικός χειρουργός στο Γιοχάνεσμπουργκ καταγόμενος από την Αρκαδία, αλλά γεννημένος στη Ζιμπάμπουε, πρώην Ροδεσία, η δε Μαίρη είναι από την Κύπρο. Και οι δυο τους έχουν Ελληνική παιδεία, χειρίζονται την Ελληνική γλώσσα άριστα και φυσικά είναι ορθόδοξοι χριστιανοί.

Το ταξίδι με την Ολυμπιακή κράτησε 9 ώρες, έγινε χωρίς ενδιάμεσο σταθμό και ήταν πολύ καλό. Τα μεσάνυχτα του Μ. Σαββάτου, στο προαύλιο της Εκκλησίας του Αγίου Ιωάννου, έγινε η Ανάσταση, την οποία παρακολούθησε πλήθος Ελλήνων που ζουν στη πόλη αυτή. Στο σπίτι του Νώντα, αδερφού του Χρήστου, φάγαμε υπέροχη μαγειρίτσα, φτιαγμένη από την πεθερά του. Την ημέρα του Πάσχα το μεσημέρι έγινε η βάπτιστη στην Εκκλησία της Πατάνασσας και στη συνέχεια η δεξίωση σε ένα καταπληκτικό κέντρο σε απίθανο περιβάλλον με δέκα στρέμματα γκαζόν. Εκεί ήταν 180 προσκεκλημένοι, κυρίως Έλληνες από την παροικία του Γιοχάνεσμπουργκ, όπου ζουν 20000 Έλληνες, αλλά και από άλλες πόλεις της Ν. Αφρικής. Εκεί γνωρίσαμε πολ-

λούς Έλληνες, ακούσαμε τις διηγήσεις τους και μάθαμε για τη ζωή τους εκεί, για την πόλη και για τη δεύτερη πατρίδα τους τη Ν. Αφρική.

Τις επόμενες μέρες γνωρίσαμε την πόλη, τον τρόπο ζωής, είδαμε τα αξιοθέατα και με συντομία εκθέτουμε τις εντυπώσεις μας. Η νότια Αφρική είναι μια πολύ όμορφη χώρα και το Γιοχάνεσμπουργκ μια επίσης όμορφη και καταπράσινη πόλη. Απλώνεται σε τεράστια έκταση, όση είναι ολόκληρη η Αττική. Εκτός από το κέντρο, που υπάρχουν ψηλά κτήρια, στα προάστια, που την περιβάλλουν, υπάρχουν ωραίες μονοκατοικίες, πνιγμένες στο πράσινο, με κήπους και φαρδείς δρόμους, γι' αυτό και το μποτιλιάρισμα των αυτοκινήτων είναι άγνωστο. Η όλη ζωτάνια της πόλης συγκεντρώνεται στα εμπορικά κέντρα κατά περιοχές, έξω από το κέντρο της πόλης, όπου συναντάς εκτός από τις εμπορικές δραστηριότητες και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, τη διασκέδαση με εστιατόρια, καφετέριες, νυχτερινά κέντρα, κινηματογράφους, θέατρα κ.α. Στην πόλη δεν υπάρχουν μαγαζιά μεμονωμένα σε δρόμους, ή σε γειτονιές, παρά μόνο στα οργανωμένα κέντρα, που αναφέραμε, για λόγους ασφαλείας. Η οργάνωση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης είναι Ευρωπαϊκού επιπέδου, τα πάντα γίνονται με το τηλέφωνο και το ταχυδρομείο, χωρίς ουρές, σπρωξίματα και χάσιμο χρόνου. Η δημόσια οικονομία

είναι καλή και το νόμισμα τους ισχυρό. Βέβαια το οικονομικό σύστημα είναι η ελεύθερη οικονομία και το βιοτικό επίπεδο... Εδώ είναι τα δύσκολα.

Από τους χώρους που κινήθηκαν εμείς και από τους ανθρώπους που γνωρίσαμε και συναναστραφήκαμε, θα λέγαμε αβίαστα ότι το βιοτικό επίπεδο είναι Ευρωπαϊκό. Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι. Στη χώρα αυτή υπάρχουν δυο βιοτικά επίπεδα, δυο κοινωνίες, που απέχουν μεταξύ τους πάρα πολύ και συχνά τους χωρίζει χάος. Είναι η κοινωνία των λευκών και η κοινωνία των μαύρων. Υψηλό επίπεδο στους λευκούς, μίζερια φτώχεια και εξαθλίωση στους μαύρους. Οι ορισμοί δεν είναι απόλυτοι, υπάρχουν μαύροι που ευημερούν και λευκοί που δεν ευημερούν, από δική τους συνήθως υπαιτιότητα. Έτσι αποκαλύπτεται το μεγάλο, το τεράστιο πρόβλημα αυτής της χώρας, παρά το χρυσό και τα διαμάντια που έχει. Οι περισσότεροι μαύροι ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες σε παραγκουπόλεις, φτωχοί, χωρίς δουλειά, χωρίς ασφάλιση. Στη νότιο Αφρική δεν υπάρχει κοινωνική ασφάλιση, δηλαδή ΙΚΑ, αλλά μόνο ιδιωτικές ασφάλειες, που για τους μαύρους είναι απλησίαστες. Μόνο το κράτος δίνει κάποιο μικρό επίδομα στους τελείως άπορους μαύρους.

Εκτός όμως από όλα τα παραπάνω ο μεγάλος κίνδυνος για

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν –και μπορούμε πολλοί– να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού».

Για πληροφορίες απευθύνεστε στο τηλέφωνο:

210 9322087 κα Κική Παπαχρήστου - Φούρλα.

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
έξω στην πλατεία, και παίζαμε. Εκεί βρίσκονταν το Σχολείο που στεγάζονταν σε ιδιωτικό κτίριο, σε ένα σπίτι, αργότερα πήγε σε Δημόσιο. Ύστερα τα περισσότερα παιδιά έφευγαν για τις δουλειές των Γονιών, πήγαιναν στις γίδες, στα άλογα...

Στα δικά μου τα χρόνια, πέρασαν δυο δάσκαλοι από το Δημοτικό μας. Ήταν στην αρχή ο Δημήτριος Παπαδημητρίου, από άλλο χωριό, από τη Δομνίτσα και έμενε, όσο υπηρετούσε σε ένα σπίτι στο Νιοχώρι. Οι μαθητές από τις μεγαλύτερες, κυρίως τάξεις, του πήγαιναν φαγητό. Μετά ήλθε ο Αλέξης ο Παπαλέξης, άλλος, καλός δάσκαλος, από το δικό μας χωριό.

Φ.τ.Π.: Ο μικρός Αλέκος πώς ήταν; τι όνειρα είχε;

Α.Φ.: Και 'γω ζωηρός ήμουν! Πήγαινα με τα άλλα τα παιδιά για παιγνίδι στην Πλατεία. Από τότε όμως ήθελα να σπουδάσω, τό 'χα μέσα μου, με επηρέασαν και οι σπουδές των μεγάλων μου των αδελφών. Μπορέσαμε να προχωρήσουμε στα γράμματα και επειδή η οικογένεια μας ήταν εύπορη - νοικυραίοι άνθρωποι. Για τον πολύ κόσμο, και τότε και μετά, τα πράγματα δεν ήταν εύκολα. Μεγάλη φτώχεια, σκληρή δουλειά στα χωράφια και στα κοπάδια, αρκετοί έφευγαν μετανάστες για την Αμερική, αλλά και πάλι εύρισκαν εμπόδια. Δεν ήξεραν γράμματα, δε μπορούσαν να συμπληρώσουν τα χαρτιά και τις αιτήσεις, ό,τι χρειαζονταν να βγάλουν διαβατήριό...Οι άνθρωποι αγόραζαν τα αναγκαία από τα λίγα μαγαζιά, που ήταν μπακάλικα και εμπορικά και άμα περνούσαν γυρολόγοι,πραματευτάδες. Τα μαγαζιά προμηθεύονταν εμπόρευμα από τη Ναύπακτο. Στη Ναύπακτο ή την Πάτρα κατέβαιναν για δουλειά και μερικοί Νιοχωρίτες ή ψώνιζαν αν είχαν χρήματα.

ΝΙΟΧΩΡΙ - ΘΕΡΜΟ - ΑΓΡΙΝΙΟ ΑΘΗΝΑ - ΝΙΟΧΩΡΙ

Φ.τ.Π.: Και έρχεται η ώρα για το Γυμνάσιο...

Α.Φ.: Δεν ήταν αμέσως το Γυμνάσιο!.. Τότε είχαμε 4 τάξεις στο Δημοτικό, 3 τάξεις στο Ελληνικό Σχολείο, που το λέγαμε και Ημιγυμνάσιο, και μετά ήταν το Γυμνάσιο με 4 τάξεις. Εγώ ξεκίνησα στο Ελληνικό Σχολείο, το Ημιγυμνάσιο Πλατάνου το 1924-25 και το συνέχισα στο Θέρμο το 26-28. Προχώρησα στο Γυμνάσιο του Αγρινίου από το 1929.

Φ.τ.Π.: Και φεύγετε έτσι, σε τέτοια ηλικία για ξένα μέρη -με τα μέτρα της εποχής...Πώς το αντιμετωπίζατε;

Α.Φ.: Ευτυχώς ήμουν πάντα σε σπίτια συγγενών, δικά μου σπίτια!.. Και στον Πλάτανο και στο Θέρμο και στο Αγρίνιο είχα στενούς συγγενείς. Η Μητέρα μου ήταν από τον Πλάτανο και ο αδελφός της ήταν Βουλευτής, ο Καρμανίδης από πολιτευόμενη οικογένεια. Βασιλόφρων ήταν, αλλά κατέβαινε εκείνο το διάστημα με Κόμμα Δημοκρατικό. Στενότερους δεσμούς είχε με τον Καφαντάρη.

Αλλά και στο Αγρίνιο, επίσης σε συγγενείς έμενα, σε αδελφούς των Γονέων μου, ενώ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

στην πόλη ήταν ο αδελφός μου στην Εθνική Τράπεζα. Δεν κατάλαβα πουθενά ξένος, δεν ένωσα αυτό το «δεν έχω πού να σταθώ, πού να πάω...»

Φ.τ.Π.: Η πιο δυνατή εικόνα από το Γυμνάσιο; Και τη Νομική πώς την επιλέξατε;

Α.Φ.: Α...θυμάμαι το Γυμνασιάρχη το Χαβέλα! Αυστηρότατος Φιλολόγος, φόβος και τρόμος στα παιδιά - άριστος Καθηγητής όμως!

Εκείνο το διάστημα από την αρχή από το Γυμνάσιο σκεφτόμουν τη Νομική, από τα μαθητικά μου χρόνια επηρεάστηκα από τις σπουδές του αδελφού μου, του μεγαλύτερου που ήταν Νομικός. Ο Αντώνης έφτα-

χι μόνοι τους. Έκαναν εξορμήσεις μαζί με τα «Τάγματα Ασφαλείας» τους «Τσολιάδες», τους «Ράλληδες», που συνεργάζονταν μαζί τους. Όταν ανέβαιναν ειδοποιούνταν και έφευγε ο κόσμος από τα χωριά, οι Γερμανοί και οι «τσολιάδες» τα εύρισκαν έρημα και καίγανε σπίτια...

Φ.τ.Π.: Από τα βουνά, συνεχώς, ξεκινά μια πορεία αντιστάσεων. Πώς συνεχίζεται και με τι κόστος, κατόπιν, καθώς εντάσσεται στους θεσμούς της Δικαστικής Εξουσίας και μάλιστα σε «πέτρινα χρόνια», τα χρόνια του Εμφυλίου και τα Μετεμφυλιοπολεμικά, που άφησαν τη σκιά τους στην πρόσφατη ιστορία της Χώρας;

Ο Αλέξανδρος Φλώρος με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλο και τη σύζυγό του Νένα.

σε στη Συνέχεια κι έγινε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου(ο Κωνσταντίνος εξελίχθηκε σε στέλεχος και Διευθυντής της Εθνικής). Το 1933 λοιπόν έδωσα εξετάσεις και πέρασα στη Νομική. Έρχομαι στην Αθήνα αλλά δεν είναι ώρα για διασκέδασεις. Ε, ζούσαμε σαν φοιτητές, ξεδίδανε λίγο, αλλά όχι μεγάλα πράγματα. Διάβασμα και σπουδές. Είχαμε Καθηγητές τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο, τον Κωνσταντίνο Τσάτσο, τον Ξενοφώντα Ζολώτα. Τη Σχολή την τέλειωσα αργά το 39,διότι είχα αρρωστήσει και διέκοψα για ένα διάστημα. Πήρα το Πτυχίο, ξεκίνησα άσκηση και δικηγόρησα για ένα μικρό διάστημα, ήλθε ο πόλεμος, η Κατοχή και επιστρέφω στο Χωριό...

ΚΑΤΟΧΗ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, «ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ»

Φ.τ.Π.: Κατοχή λοιπόν στην Ορεινή Ναυπακτία...

Α.Φ.: Ναι, βρίσκομαι πάνω, εκεί εντάχθηκα στην Αντίσταση. Με Καπετάνιο τον Άρη Βελουκιώτη που περνάει από τα χωριά μας. Είχα συνεργασία με τον ΕΛΑΣ, μιλούσα, έβγαζα λόγους (Σ.Σ.: είναι γνωστό ότι, επιπλέον, ο νεαρός τότε Νομικός, Αλέξανδρος Φλώρος διέθεσε τις γνώσεις του και μεγάλο μέρος της τότε δραστηριότητας του στη στήριξη των θεσμών απονομής Λαϊκής Δικαιοσύνης, που συνέστησε το Αντάρτικο -και -στη συγκεκριμένη περιοχή, που τόσο λόγω του δύσβατου του ορεινού όγκου, όσο και λόγω της δράσης του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, δεν έχουν εύκολη πρόσβαση και συνεχή επιβολή οι Κατοχικές δυνάμεις και «Αρχές»...). Σπάνια ανέβαιναν οι Γερμανοί και συνήθως ό-

μου οικογένεια τη Φλωρίκη, ζήσαμε μαζί τόσα χρόνια, ταλαιπωρήθηκε, πέρασε μπόρες μαζί μου, από υπηρεσιακά δικά μου θέματα και διώξεις, αλλά στάθηκε!..

Ο κ. Φλώρος κοιτάζει με τρυφερότητα τη σύζυγο του, την κα Νένα, που παραστέκεται στην κουβέντα μας, του εκδηλώνει με κάθε ευκαιρία τη στοργή της και στο σημείο αυτό παρεμβαίνει:

«Ο άνδρας μου δεν έκανε πίσω σε τίποτε! Δεν υποχωρούσε, όταν πίστευε ότι κάτι ήταν δίκαιο, δε φοβόταν τίποτε, ούτε αποσιωπούσε τίποτε και έρχονταν σε αντιθέσεις...». Θυμάται ένα χαρακτηριστικό περιστατικό στα Τρίκαλα: Μπήκε με το τσιγάρο στο γραφείο του ο «μέγας και τρανός» τοπικός πολιτικός ο Γιαννούσης με ύφος και εξουσία, ζητώντας ρουσφέτι παράνομο. Ε, τον έβγαλε έξω...

ΤΟ «61», Η ΧΟΥΝΤΑ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΑΝΔΗΛΑ-ΡΑ, ΟΙ ΕΞΟΡΙΕΣ

Τα χρόνια προχωρούν, πάντοτε ταραγμένα, και οι πολιτικές εξελίξεις έχουν τον ίδιο ρυθμό. Υπάρχει το Κράτος, το Παρακράτος και καταστάσεις που πολλοί τις καταγγέλλουν, λίγοι όμως μπορούν ή τολμούν να τις αγγίξουν. Δεν τις αγγίζει ούτε η Δικαιοσύνη -με κάποιες εξαιρέσεις. Μία από αυτές είναι προσωποποιημένη, μπροστά μας. Ακούμε τις αναμνήσεις του παλιού μαχητικού Εισαγγελέα, για το 1961, για το πώς έλαβε μέρος στη διερεύνηση και στην απόδοση ευθυνών για τις συνθήκες στις οποίες διενεργήθηκαν οι τότε εκλογές, που έμειναν στην Ιστορία ως «Βίας και Νοθείας» και στον εντοπισμό παρανομιών.

Α.Φ.: Ανέλαβα την υπόθεση. Ξεκίνησε αυτεπάγγελτα. Βλέποντας τις καταγγελίες της Αντιπολίτευσης και του Τύπου, άρχισα διαδικασία Ανάκρισης. Ανέβηκα και στο Καστρί και εξέτασα ως μάρτυρα σχετικά με το θέμα το Γεώργιο Παπανδρέου, που μου παρέδωσε στοιχεία. Κράτησε δυο τρεις μήνες ή έρευνα και κατέληξε σε πόρισμα, το οποίο αναγνώριζε τη βία και τη νοθεία. Βρήκαμε παράνομα εκλογικά βιβλιάρια, παράνομες εγγραφές στους καταλόγους. Εντοπίσαμε ακόμη και περιπτώσεις πεθαμένων που φέρονταν ότι είχαν ψηφίσει.

Το πόρισμα προκαλεί πάταγο στον πολιτικό κόσμο, την Κοινωνία και τον Τύπο. Έγινε γνωστό στο Πανελλήνιο. Ο γερο Παπανδρέου προέβη σε δηλώσεις. Χαρακτηριστικό επίσης ήταν ένα σκίτσο που δημοσιεύθηκε στις Εφημερίδες. «Ελάλησεν ο Φλώρος» έλεγε, ήταν δημόσια παραδοχή ότι δεν φοβήθηκα, είπα την Αλήθεια. Άλλωστε το ζήτημα ήταν σοβαρό. Άλλοι Συνάδελφοι κλείνονταν στα γραφεία τους και δεν ασχολούνταν...

Φ.τ.Π.: Και σε μετέπειτα καιρούς που η σκιά της φοβέρας είναι μεγαλύτερη, στη Δικτατορία, «κλείνεσθε» ή ασχολείσθε;

Α.Φ.: Η Χούντα με βρίσκει στη Ρόδο. Στην πρώτη Επέτειο της Δικτατορίας γίνεται γιορτή. Απέχω. Με καλεί ο Νομάρχης:

«Είσαστε αδιάθετος και δεν ήλθατε;» με ρωτάει. Του λέω «δεν ήλθα, γιατί δεν ήταν εθνική γιορτή, δεν είχα καμία υποχρέωση»..Είχα υποχρέωση να μην πάω σε μια τέτοια πολιτική εκδήλωση, χουντικής επετείου...Τις πληρώσαμε αυτές τις εποχές. Μιλούσα κατά της Χούντας...

Φ.τ.Π.: Στη Ρόδο είσθε εισαγγελέας και στην υπόθεση Μανδηλαρά. (Σ.Σ.: Της δολοφονίας του Αγωνιστή Δημοκράτη Δικηγόρου Νικηφόρου Μανδηλαρά, που παρουσιάστηκε από τη Δικτατορία ως «ατύχημα» και «πνιγμός»).

Α.Φ.: Ναι, επέμεινα να αναβληθεί η δίκη προκειμένου να παρουσιασθεί ως πολιτικώς ενάγουσα η χήρα του Μανδηλαρά, διότι στις καταθέσεις της στη δικογραφία απέδιδε ευθύνες σε πολλά πρόσωπα και έκανε λόγο για πολιτικό έγκλημα.

Τόνισα ότι πρέπει να πληροφορηθεί η κοινή γνώμη και στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό για την αλήθεια και ότι δεν μας ενδιαφέρει ποιος βρίσκεται στην Κυβέρνηση, πως η Δικαιοσύνη βρίσκεται υπεράνω όλων και εάν πρόκειται περί πολιτικού εγκλήματος, πρέπει να λάμψει η αλήθεια. Το Δικαστήριο έκανε δεκτή την πρόταση μου και ανέβαλε την εκδίκαση.

Όσα είπα τότε η Δικτατορία τα «κράτησε».

Παράλληλα, μειοψηφούσα στις επιτροπές εκτόπισης που αναγκαστικά ως Εισαγγελέας ήμουν μέλος τους. Η ψήφος μου ήταν αρνητική και μειοψηφούσα, αφού τα άλλα δυο μέλη ήταν ο διορισμένος από το Καθεστώς Νομάρχης και ο Διοικητής της Χωροφυλακής. Λέγαμε «αύριο πρέπει να εκτοπισθεί αυτός». Ζητούσα να τον φέρουμε να δούμε, γιατί τον ετοίμαζαν για εκτόπιση, σε τι «παράνομη»; Απαιτούσα στοιχεία, να τεθούν υπ' όψη του κρινόμενου. Αυτοί έλεγαν όχι!.. «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» ήταν. Ήξερα κάθε φορά ότι θα μειοψηφούσα και ότι θα 'ρχόνταν και η σειρά μου θα εκτόπιζαν και μένα. Και πραγματικά με απέλυσαν και με εξετόπισαν.

Αρχίζουν οι ταλαιπωρίες, που τις υφίσταται όλη η οικογένεια μου, η σύζυγος μου, τα παιδιά μου.

Με απόφαση του τότε Υπ. Δικαιοσύνης το 1968 απολυόμαστε 30 Δικαστικοί και εμένα με εξορίζουν στην Γκούρα της Ορεινής Κορινθίας. Εκεί ήλθαν και τα παιδιά σχολείο.

Φ.τ.Π.: Υπό συνθήκες εκτοπισμού και απόλυσης. Πώς τα βγάξετε πέρα, ποιες αντοχές βγαίνουν, πώς συμπεριφέρεται ο κόσμος του Χωριού;

Α.Φ.: Οι κάτοικοι μας έφεραν κρυφά στην πόρτα μας τρόφιμα και καρύδια. Το εστιατόριο μας έλεγε να τρώτε και όταν με το καλό επιστρέψετε σπίτι σας πληρώνετε. Αν και φοβόταν ο κόσμος βοηθούσε! Μείναμε στη Γκούρα περίπου 6 μήνες και κατόπιν με πηγαίνουν στη Μακρακώμη. Εκεί μας έχουν συγκεντρώσει 12 πολιτικούς εξόριστους, ευρύτερης τοποθέτησης κυρίως Κεντρώας Δημοκρατικής, αλλά και κάποιοι βασιλικοί. Είμαστε μαζί με το Γιάννη Χαραλαμπίδου,

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΠΑΛΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

1. ΜΠΙΛΙΕΣ - ΒΩΛΟΙ

Παίζεται από δυό τουλάχι-στον παιδιά.

Οι μπίλιες αρχικά ήταν δυό ειδών, γυάλινες πολύ-χρωμες και πήλινες - χωμά-τινες. Αργότερα έφτιαξαν και σιδερένιες, οι οποίες ήταν πιο βαριές.

Αρχικά τις μπίλιες τις έφερναν στο χωριό από Αγρίνιο, Έπαχτο, Κεφαλόβρυσο, Πάτρα και Λαμία, γιατί τα μαγαζιά του χωριού δε είχαν, αργότερα έφεραν. Μερικά παιδιά, όσα έμειναν στα Καλαθείκα, έφτιαχναν μπίλιες με χώμα γλύνας (ειδικό κόκκινο), από την περιοχή Γλύνες.

Τα παιδιά έβρισκαν ένα ίσιο μέρος, έβαζαν ένα σημάδι και έρριχνε ο καθένας μιά μπίλια, για να καθοριστεί η σειρά παιξίματος. Ανάλογα με την απόσταση, που πήγαινε η μπίλια του κάθε παίχτη, από το σημάδι που έβαζαν, έπαιρνε τη σειρά του στο παίξιμο - ρίξιμο.

Μετά τραβάνε μια ίσια γραμμή και εκεί ο κάθε παίχτης έβαζε 1 ή 2 μπίλιες. Κατόπιν έρχονταν όλοι οι παίχτες προς τα πίσω της γραμμής με τις μπίλιες σε απόσταση 2-3 μέτρων, έπαιρναν θέση για το παιγνίδι.

Από το σημείο αυτό, άρχιζαν, με τη σειρά που είχαν, να ρίχνουν κυλιστά μιά μπίλια, προς τη γραμμή, που ήταν οι μπίλιες, με κάποια δύναμη. Εάν η μπίλια, που έρι-

χνε ο παίχτης προς τη μεριά της γραμμής με τις μπίλιες, πετύχαινε καμιά μπίλια, την κέρδιζε ή όσες πετύχαινε και τις έβγαζε από τη γραμμή.

Ένα άλλο είδος ήταν εάν, ο παίχτης με τη μπίλια που έριχνε, πετύχαινε την πρώτη μπίλια, δηλ. την επί κεφαλής μπίλια της γραμμής, κέρδιζε όλες τις μπίλιες, που ήταν τοποθετημένες στη γραμμή. Έτσι πολλές φορές τα παιδιά γέμιζαν τις τσέπες τους μπίλιες και κουβάλαγαν κάποιο βάρος στο σπίτι τους, μετά από κάθε παιγνίδι.

Άλλο είδος παιγνιδιού με μπίλιες, ήταν **το ματάκι**.

Αφού κανόνιζαν ποιός θα παίξει πρώτος, έβαζαν μία μπίλια κάτω στο χώμα, κι ο άλλος παίχτης στεκότανε από πάνω από τη μπίλια όρθιος και έβαζε στο δεξί του μάτι τη μπίλια του και στόχευε από πάνω τη μπίλια, που ήταν στο χώμα και την απόλαγε να πέσει κάτω κι αν την πετύχαινε την κέρδιζε.

2. ΤΖΙΖ-ΜΠΙΖ (τζιζ-μπιζ)

Παίζεται από τρία και περισσότερα παιδιά, σε οποιοδήποτε μέρος. Όποιο παιδί κληρωθεί στέκεται όρθιο, σηκώνει το δεξί του χέρι και καλύπτει με ανοιχτή την παλάμη, τη δεξιά πλευρά του κεφαλιού, μεταξύ δεξιού ματιού και αυτιού, περνάει το αριστερό του χέρι μπροστά στο στήθος του και το βάζει

κάτω από τη δεξιά μασχάλη, με ανοιχτή την παλάμη του χεριού αυτού και περιμένει την αρχή του παιγνιδιού. Τα άλλα παιδιά, κάθονται πίσω του και ένα από αυτά χτυπάει με όποια παλάμη θέλει, την παλάμη του παιδιού, που βρίσκεται κάτω από τη μασχάλη του, συνήθως βαράνε μαλακά και φώναζαν όλοι τζιζ-μπιζ.

Το παιδί, που κάθεται όρθιο και του βάρεσαν την παλάμη, έπρεπε να πει ποιό παιδί το βάρεσε και με ποιό χέρι, αριστερό ή δεξιό. Αν το βρει, τη θέση του παίρνει το παιδί που βάρεσε, αν δεν το βρει ποιό παιδί ήταν, κάθεται το ίδιο στη θέση του και επαναλαμβάνεται το βάρεμα της παλάμης του όρθιου παιδιού, ώπου να πετύχει ποιό παιδί το βάρεσε, για να αλλάξει θέση.

3. ΚΟΚΚΟΡΑΚΙ ΜΕ ΦΥΛΛΟ ΣΤΑΡΟΧΟΡΤΟΥ

Το παιγνίδι αυτό είναι εύκολο και άρεγε στα παιδιά της εποχής μας. Ενώνουμε - ανταμώνουμε τα δύο δάχτυλα του αντίχειρα κι ανάμεσα σ' αυτά βάζουμε ένα φύλλο από σταρόχορτο ή βλάσυνη, ή πρασόφυλλο, ή σκορδόφυλλο, τεντωμένο κι αρχίζουμε να φυσάμε στο σημείο αυτό. Με το φύσημα αυτό ακούγεται μια μουσική φουσαρμόνικας, που ουϊδίζει (=μοιάζει) με λάλημα κόκκορου δηλ. κουκουρικού... ή κικιρίκου... Το παιγνίδι αυτό φέτος το Πάσχα το παίξαμε στο χωριό εμείς οι μεγαλύτεροι και το μάθανε κάποια μικρότερα παιδιά (τα εγγόνια Α. Καρανδρίκα και Ι. Λούπα).

Συμπληρωματική σημείωση για τα πιπερίγκια

Φέτος το Πάσχα μάθαμε ότι πιπερίγκια στο χωριό φτιάχνει ο Γιώργος Κ. Πανάγος. Τον παρακαλέσαμε και μας έφτιαξε και πρόσφερε 3 πιπερίγκια για το Μουσείο του χωριού. Τα έφτιαξε όπως παλιά με ξύλο καρυδιάς.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Κόντρα στον καιρό Κόντρα και στην ακρίβεια

ΚΟΝΤΡΑ στον καιρό ο «Ελληνοαμερικανικός Σύλλογος Ναυπακτίας» ανηφόρισε στην ορεινή Ναυπακτία. Διέσχισε δύο δήμους, Πυλλήνης και Πλατάνου, έφτασε στον Λιόλιου το Χάνι, κατηφόρισε στην καταπράσινη πλαγιά του Αρδίνι και έφτασε στην Ευνολίμνη. Είδε την Περγικόβρυση, την Κλεπά και την Αράχωβα και κατέληξε στο όμορφο Νεχώρι.

Έκανε «κατάληψη» της πλατείας και γεύτηκε ψιτά, πίτες, τυριά, σαλάτες και καλά κρασιά. Συνοδεύει του το κλαρίνο και αποσκευή του ο χορός!!!

Είναι εύκολο να καταλάβει κάποιος πόσο το χάρηκαν οι λίγοι ντόπιοι, που βλέπουν την πλατεία γεμάτη μόνο τον Αύγουστο.

Τέτοιες εξορμήσεις αξίζουν πραγματικά επαίνους. Εμείς τι άλλο να κάνουμε; Τους επαινούμε, τους συχαίρουμε και τους ευγνωμονούμε, ευχόμενοι να βρουν μιμητές.

ΚΟΝΤΡΑ στην ακρίβεια του πετρελαίου θα κυνηγάμε τα σχέδια μας και, γιατί όχι, τα...όνειρα μας. Προγραμματίζουμε σήμερα για το αύριο, αλλά μέχρι να φτάσει, αυτό το αύριο, εμφανίζεται πιο μαύρος, ο «μαύρος χρυσός». Όταν μάλιστα έχεις το θλιβερό πρόνομο να συμβιώνεις με κερδοσκόπους «ψάχνεσαι» και δε «βρίσκεσαι» πουθενά.

Αλήθεια, φίλε μου, δεν ξέρω αν κατάλαβες εσύ, αλλά εγώ δεν το κατάλαβα κι ούτε θα το καταλάβω ποτέ. Είμαι άραγε χαμηλής νοημοσύνης άτομο ή κάτι άλλο συμβαίνει;

Πώς είναι δυνατόν στη διπλανή μας Φωκίδα να είναι ακριβότερα τα καύσιμα από τα δικά μας;

Και τρελαίνεσαι ακόμα περισσότερο, όταν οι υπεύθυνοι ή αδιαφορούν τελείως ή με μισόλογα προσπαθούν να μπαλώσουν τα... «λερωμένα κι άπλυτα».

Όμως ένα είναι γεγονός: Η Αιτωλοακαρνανία σαν φτηνότερη χάνει την τελευταία θέση, που την κερδίζει η διπλανή της Φωκίδα!!!

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ η συνάντηση γνωριμίας του Περιφερειάρχη και των «τοπικών αρχόντων». Αυτό σαν είδηση έχει «μπαγιατέψει» σίγουρα, γιατί έχει αναγραφεί στον τοπικό τύπο από μέρες.

Εδώ το καταγράφουμε εμείς για να τονίσουμε ότι επαναλάβαμε αυτό που κάναμε στον προκάτοχο του. Λένε βέβαια ότι η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Έτσι μπορεί να είναι. Λέμε όμως κι εμείς: Η αλήθεια είναι πάντα επίκαιρη!!!

Αποσπάσαμε την υπόσχεση ότι σύντομα θα μας επισκεφτεί, για να γνωρίσει από κοντά τις ομορφιές μας, αλλά και τα προβλήματα μας.

Σημείωση: Τυχαία καθίσαμε δίπλα στην κ. Μαρία Σωτηρίου, πρώην δήμαρχο Αμφιλοχίας και μέλος του Δ.Σ. της ΤΕΔΚ. Έδειχνε ιδιαίτερα χαρούμενη και ευτυχής. Σήμερα μας λύθηκε η απορία: την είδαμε στη λίστα του Ευρωψηφοδελτίου της Ν.Δ. Χαίρομαστε κι εμείς ιδιαίτερα, γιατί είναι άνθρωπος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Θερμά συχαρητήρια λοιπόν!

ΕΝΩΘΗΚΕ η γέφυρα. Συζητήσεις επί συζητήσεων. Καθένας έχει να λείει και τα δικά του. Εμείς πέρα από το θαυμασμό μας για τα ανθρώπινα κατορθώματα, θυμόμαστε δυο πράγματα. Το πρώτο: Ένα πρωτοσέλιδο άρθρο του «εμπρός» με τίτλο «Έργα πολέμου και έργα ειρήνης»!!! Το δεύτερο: Η γέφυρα έπαψε πλέον να είναι «μακέτα» και είναι μια ολοφάνερη πραγματικότητα!!!

Τα υπόλοιπα έχουμε χρόνο να τα συζητήσουμε, έχοντας πάντα κατά νου ότι θα βαδίζουμε «κόντρα στον καιρό και κόντρα στην ακρίβεια»!

Υ.Γ. Όταν τελείωνε τούτο το σημείωμα έφτασε με Fax η πρόσκληση για την παρουσίασή μας στην «ιστορική συνάντηση» που θα γίνει πάνω στη γέφυρα κ.λ.π.

Δε θα εμποδίσει ανθρώπινη δύναμη την παρουσία μου σ' αυτή την «ιστορική συνάντηση».

Λ. ΚΩΛΕΤΤΑΣ

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

να εκδιωχθεί, κι πολλές φορές εμποδίζει την ομαλή ροή του νερού. Για να αποφευχθεί το φαινόμενο αυτό, έχουν τοποθετηθεί σωλήνες ½" πρόχειρα στα ψηλά σημεία της χάραξης για να εκδιώχνουν τον αέρα.

Με την παρούσα μελέτη προβλέπεται να τοποθετηθούν στα σημεία αυτά, αντί των σωλήνων, μηχανικοί εξαεριστήρες για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα αποτελεσματικά. Επίσης θα κατασκευασθεί και ένα φρεάτιο πιεζοθραύσεως, γιατί σε κάποιο τμήμα του δικτύου παρατηρείται σιφωνισμός και πρέπει να αποφευχθεί.....Μεσολόγι 15/7/94".

(σημειώνουμε ότι το παραπάνω έργο είχε γίνει).

Έγινε καθαρισμός και κλωρίωση της Δεξαμενής (Υδραγωγείο), επίσης έγινε καθαρισμός των φρεατίων.

Έχουν προγραμματιστεί εργασίες για:

Εμπλουτισμό του υδραγωγείου με το νερό "Παπανικόλη",

Υπερύψωση των τοιχωμάτων των φρεατίων, ώστε να μην εισέρχονται ξένα σώματα (χώματα κ.λπ.).

Ιδιαίτερος καθαρισμός της δεξαμενής Δέσης.

Νοικοκύρεμα, καθάρισμα χώρου του υδραγωγείου, χρωμάτισμα των θυρών και των καπακιών, επισκευή βανών και των συνδέσμων των δικτύων.

Περίσκεψη

Χαρείτε, φίλοι καρδιακοί και τούτη την ημέρα, που είναι σε όλους μας γνωστή ως Καθαρή Δευτέρα. Φτάνουν πλέον οι χοροί και τα πολλά πηδήματα, γιατί το μέλι το πολύ φέρνει κι αυτό κοψίματα.

Τέρμα τα ξεφαντώματα, η αλόγιστη κραιπάλη καιρός για περισυλλογή, για σύνεση και πάλη. Όλα σε τούτη τη ζωή κάποτε τελειώνουν, όπως τα χιόνια στα βουνά, σαν ξεσταθούν, λιώνουν.

Όμως υπάρχουν και χαρές, που δεν αλημονιούνται, είναι κρυμμένες στην καρδιά, μα δεν αποκοιμούνται. Ας ψάξουμε λοιπόν κι εμείς εκεί, για να τις βρούμε, να κάνουμε πάντα το καλό παντού, όσο μπορούμε.

ΔΗΜ. ΓΡ. ΝΤΟΥΖΟΥ

ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Την 27/6/2004 πραγματοποιήθηκε Συνάντηση-Συνδιάσκεψη των Δήμων Αποδοτίας - Πλατάνου - Πυλλήνης με θέμα "Αντισταθμιστικά οφέλη από το Φράγμα του Ευήνου" με μεγάλη επιτυχία και εκδόθηκε το παρακάτω Ψήφισμα:

ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΩΝ ΟΡΕΙΝΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Αποδοτίας - Πλατάνου - Πυλλήνης)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Στην τρίτη τους κοινή συνδιάσκεψη τα Δημ. Συμβούλια των Δήμων Αποδοτίας, Πλατάνου και Πυλλήνης, και την οποία συνδιάσκεψη πλαισίωσαν βουλευτές του νομού, ο Δήμαρχος Δομνίστας Ευρυτανίας, η Αντιδήμαρχος Ναυπάκτου, εκπρόσωποι φορέων και τοπικών οργανώσεων. Αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

1. Από τη συνδιάσκεψη διαφάνηκε ότι η περιοχή έχει ανάγκη ανάπτυξης για την επίτευξη της οποίας, θα πρέπει η πολιτεία να σταθεί αρωγός, δημιουργώντας τις τεχνικές εκείνες υποδομές που έχουν να κάνουν α) με τη βελτίωση και αποπεράτω-

ση του οδικού δικτύου, β) με την κατασκευή δικτύων ύδρευσης στα Δ.Δ. των Δήμων, γ) με την αποκατάσταση του περιβάλλοντος χώρου, δ) με τη δημιουργία χώρων αναψυχής και ε) με την δημιουργία θέσεων εργασίας.

2. Γενική απαίτηση του συνόλου των κατοίκων της περιοχής που θίγεται από την εκτροπή του Ευήνου είναι η υπαγωγή του νομού Αιτ/νίας στο "Νόμο 244/96 και όπως ακριβώς αναφέρεται στο άρθρο 20 αυτού με μόνη διαφορά την ονομασία της υποχρεώμενης, για την απόδοση του Ανταποδοτικού Τέλους, εταιρίας.

3. Οι δήμαρχοι Αποδοτίας -

Πλατάνου και Πυλλήνης αναλαμβάνουν με δική τους ευθύνη να πραγματοποιηθεί συνάντηση όλων των Δημάρχων, που οι Δήμοι τους θίγονται από την εκτροπή του Ευήνου και στην οποία συνάντηση θα μεθοδευτεί η πορεία διεκδίκησης των Αντισταθμιστικών οφελών και Ανταποδοτικών τελών από την παραπάνω εκτροπή.

4. Σε κάθε περίπτωση η απόφασή μας για τη διεκδίκηση θα πρέπει να θεωρείται αμετάκλητη με σημαντικότερο εφόδιο μας τη συμπαράσταση των κατοίκων η περιοχή των οποίων έχει θιγεί.

Πλάτανος 27 Ιουνίου 2004

Οι Δήμαρχοι

Αποδοτίας

Β. ΣΟΥΖΑΣ

Πλατάνου

Λ. ΚΩΛΕΤΤΑΣ

Πυλλήνης

Ι. ΜΠΟΥΛΕΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

(Συνέντευξη από τη σελίδα 4)

τον Αντώνη Λιβάνη, το Χάρη το Μαναβή που ύστερα εκλέχτηκε Δημαρχος Θεσσαλονίκης. Είχαν φέρει και τον πιλότο που πήγε τον Κωνσταντίνο μετά το Κίνημα του στη Λάρισα και ο Αντώνης Μπούρας, υπασπιστής του Κωνσταντίνου.

Στη Μακρακώμη αρρώστησα βαριά, με το στομάχι μου. Δεν επέτρεψε η Χούντα να έλθω στην Αθήνα και πήγαμε Λαμία, όπου εγχειρίστηκα με συνθήκες ορεινού χειρουργείου. Πίστεψαν όλοι ότι θα πεθάνω, αλλά με την επιμονή των αδελφών μου και φίλων μας, άφησαν τελικά να με φέρουν στην Αθήνα. Ταλαιπωρήθηκαν και τα παιδιά -ήταν συγκλονιστικό γι' αυτά στην πιο ευαίσθητη ηλικία των 14-15 χρονών.

Στη διαδρομή για την Αθήνα με συνόδευε η σύζυγος, αλλά μαζί με τον οδηγό ήταν αστυνομικοί από την Ασφάλεια. Στο δρόμο «χάλασε» το ασθενοφόρο. «Χάλασε, χάλασε δεν πάει παρακάτω» μας έλεγαν ο οδηγός και οι αστυνομικοί. Ευτυχώς πίσω έρχονταν με αυτοκίνητο τα αδέλφια μου, που επέστρεψαν αμέσως στη Λαμία, γύρισαν ανάποδα τον κόσμο, και ήλθε καινούριο ασθενοφόρο. Μόλις με έβαλαν μέσα και φύγαμε, τότε... ξεκίνησε και το «καλασμένο», όπως είπαν στα αδέλφια μου εργάτες που δούλευαν κοντά. Όλα τα χρόνια της Χούντας με τις εξορίες και την αρρώστια ήμουν απολυμένος. Στην Αθήνα με είχαν υπό παρακολούθηση... ενδιαφέρονταν για την ασφάλεια της ζωής μου», καταλήγει, περιγράφοντας τη «φροντίδα» των οργάνων της Δικτατορίας, ο κ. Φλώρος.

ΕΠΟΧΕΣ ΗΡΕΜΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Φ.τ.Π.: Με τη Μεταπολίτευση;

Α.Φ.: Η νέα Κυβέρνηση, η Δημοκρατική, με προάγει σε Αντιεπισαγγελέα Εφετών Αθήνας και μετά σε Εισαγγελέα Εφετών Λαρίσης. Έχει αποκατασταθεί η Δημοκρατία και συνεχίζεται η Δικαστική μου ανέλιξη, προάγομαι σε Αντιεπισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Μένω στο Δικαστικό Σώμα ως τα τέλη της δεκαετίας του '70, ως το 1979 οπότε, τερματίζω τη θητεία μου ως Εισαγγελέας Αρείου Πάγου επί τιμή. Στις εκλογές του 1985 κλήθηκα και διετέλεσα Υπηρεσιακός Υπουργός Δημοσίας Τάξεως. Το διάστημα της υπηρεσίας μου στο Υπουργείο, είχε συμβεί και ένα γεγονός που είχε λάβει μεγάλες διαστάσεις. Ήταν μία από τις μεγάλες καταλήψεις του Χημείου στην Αθήνα. Διαφωνήσα σφοδρά με την ηγεσία της Αστυνομίας, που επέμενε σε βίαια εισβολή των δυνάμεών της στο κτίριο.

Μου ζητήθηκε και σε επόμε-

νες εκλογές να τεθώ επικεφαλής Υπηρεσιακού Υπουργείου, κάτι που ωστόσο δεν το δέχθηκα, διότι θα διетηρούμην Κυβερνητικός Υφυπουργός και κατ' αυτόν τον τρόπο θα περιορίζονταν η ανεξαρτησία μου στον ρόλο που θα ανελάμβανα.

Φ.τ.Π.: Μετά από όλα αυτά τι μένει; Τι σας έχει σημαδέψει;

Α.Φ.: Πολλά, πάρα πολλά. Ότι ήμουν πάντοτε αφοσιωμένος στο Δικαστικό μου έργο. Ότι όλη μου η σταδιοδρομία ήταν με μπόρες και συγκρούσεις. Μετράνε οι διώξεις, οι ταλαιπωρίες, θυμάμαι για παράδειγμα τα απειλητικά συνθήματα με μαύρα γράμματα στους τοίχους της Λαρίσης: «Φλώρε θα πεθάνεις»!..Εγώ αδιαφόρησα, τα ζούσα μόνος μου, δεν το είπα στην οικογένεια μου, αλλά η γυναίκα και τα παιδιά μου στην Αθήνα που το έμαθε από τηλεφωνήματα τρίτων ανησυχούσαν...

Φ.τ.Π.: Αφ' ότου συνταξιοδοτηθήκατε, πώς περνάτε; Κρατάτε επαφές με το Νιοχώρι, με την ορεινή Ναυπακτία; Κι, αλήθεια, τι μέλλον βλέπετε να' χουν τα χωριά εκεί πάνω, θα αντέξουν, θα αντισταθούν στην ερήμωση;

Α.Φ.: Περνάω το χρόνο μου, κυρίως διαβάζοντας. Παρακολουθώ την κοινωνική και πολιτική ζωή, πηγαίνω σε διαλέξεις, συγκεντρώσεις, έχουμε με την οικογένεια μου κοινωνική ζωή. Ασχολούμαι με το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, όπου ήμουν Πρόεδρος κατά τη δεκαετία του '80.

Οικογενειακά επίσης ανεβαίνουμε στο χωριό, το οποίο αγαπούν πολύ τα παιδιά. Όταν πηγαίνουμε, χαλάει ο κόσμος. Όσοι μένουμε μακριά από το Νιοχώρι ενδιαφερόμαστε.

Μπορεί να έχει φύγει τόσοσ κόσμος, αλλά γίνονται πράγματα. Υπάρχει όντως πολύ ενδιαφέρον, οι καταγόμενοι από τα μέρη μας καταβάλουμε κάθε προσπάθεια να ζωντανέψουμε το χωριό. Υπάρχει μεγάλη φροντίδα, και από εμάς μακριά, και από όσους έχουν παραμείνει μόνιμα -για πολλά, για δρόμους, για πλατείες, για την εκκλησία και την καθαριότητα, για τη δανειστική βιβλιοθήκη...

Δε φαντάζομαι ότι θα αφανιστούν τα χωριά μας. Θα μένει πάντα κόσμος και θα έρχεται και άλλος. Όμως και όσοι είμαστε αλλού στην Αθήνα, το Αργίνιο, τη Λαμία, το Καρπενήσι όλοι μαζευόμαστε το καλοκαίρι, ...α... μη συζητάς τι γίνεται ιδίως τον Αύγουστο, και στις 23 του μηνός που έχουμε το πανηγύρι!.. Έρχονται και συγχωριανοί μας από το εξωτερικό και οι μετανάστες μας αυτοί που λείπουν μακριά, οι περισσότεροι στην Αμερική δεν το ξεχνούν το Νιοχώρι και το στηρίζουν οικονομικά...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Το μάθημα του κυρ - Αντώνη

Ο κυρ - Αντώνης ο Βελέντζας άνθρωπος μεγαλοφραμελίτης και φτωχός δύσκολα τα βολτάριζε. Μεροδούλι μεροφάι κι εκείνο πού να το 'βρισκε. Μα ήταν και η αφεντιά του σκορπαλεύρης. Και τότε που έπιανε στα χέρια του καμιά δεκάρα της έδινε και καταλάβαινε.

Κεράσματ' από δω, κουβαρνταλίκια από κει, δε σταύρωνε δεκάρα.

Πολλές φορές για να τα φέρει βόλτα, κατάφευγε για δανεικά. Και πού να πάει ο ταλαίπωρος να δανειστεί, που όλοι στο χωριό, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο «στο ίδιο καζάνι έβραζαν»;

Την πρώτη φορά, που είχε στριμωχτεί ο κυρ - Αντώνης, διαλογίζεταν σε ποιόν να πάει να ζητήσει. Ο πρώτος, που πέρασε απ' το μυαλό του, ήταν ο γείτονάς του ο γέρο - Θεοδωρής.

Δεν ήτανε κανένας πλούσιος κι αυτός, «είχε όμως τον τρόπο του».

Μετρημένος άνθρωπος ο γερο - Θεοδωρής «άπλωνε τα ποδάρια του ως εκεί που τον έπιανε το τσόλι του», που λέει ο λόγος.

Όταν «τσάκωνε δυο δεκάρες» δεν τις «τουφέκαγε» όπως οι άλλοι χωριανοί με πρώτο και καλύτερο τον κυρ - Αντώνη, τις «ξόδιαζε» με μέτρο και περίσκεψη, γι' αυτό κάτι του περίσσευε και έβαζε στην άκρη «για ώρα ανάγκης».

— Θα πάω στο γέρο - Θεοδωρή να του χαλέψω, είπε στη γυναίκα του ο κυρ - Αντώνης. Μ' σή ντροπή δ' κή μ' κι μ' σή δ' κή τ'. Αν μ' δώσει, βγάνω τη θ' λιά απ' το λιμό μ'.

— Να πας! τον θάρρυνε και η γυναίκα του.

Και πήγε. Τον βρήκε να καπνίζει το τσιμπούκι του παραφωτιά.

— Βρε, καλώς τον!...είπε μόλις τον αντίκρισε στην πόρτα. Έλα κάτσε κοντά στο παραγώνι.

Βρε γριγιά, πού είσαι; Έλα να φτιά' εις καφέ στον κυρ - Αντώνη...

— Έρχουμι, απάντησε η γερόντισσα από την άλλη κάμαρη.

— Μη μπράζιστι,...δε χρειάζεται τίποτα... Άλλωστι δε θα κάτσω κι πολύ...

— Βρε, πάρι σκαμνί κι κάτσε!... Πάρι να στριψ' κι τσιγάρο, είπε ο γερο-Θεοδωρής και του' δωσε την καπνοσακούλα.

Ο κυρ-Αντώνης πήρε ένα σκαμνί και κάθισε κοντά στο τζάκι απέναντι από το γερο-Θεοδωρή.

Έστριψε και τσιγάρο. Πήρε ένα δαυλί απ' τη φωτιά και τ' άναψε. Τράβηξε βαθιά μια ρουφηξιά.

Στο μεταξύ ήρθε κι η Θεοδωρίνα.

— Καλώς τον κυρ - Αντώνη. Πώς το 'παθις κι μας έκαμψ για γειτόν 'ς. Νια πόρτα άδι 'δω κι δε γλεπόμαστι.

— Άσ' τις κ' βέντις κι φκιάσι μας καφέ, τη μάλωσε ο γερο-Θεοδωρής. Έχει τ'ς μαγκ'φιές τ' ο άνθρωπος.

Δεν τ' βουλεύει για μ'σαφιλί-

κια κι επισκέψεις.

— Έχει δίκιο, μπαρμπα - Θεοδωρή η θειά, είπε ο κυρ - Αντώνης. Νια πόρτα άδι δω κι απ' Αϊ - Θεοδωρ' κι απ' Αϊ - Ντωνιού γλέπομαστι. Κι τώρα που 'ρθα, δεν ήρθα για καλό...Η ανάγκη μι 'φιρι.

— Τι σ' ήβρι, γείτονα; ρώτησε με ενδιαφέρον ο γέρο - Θεοδωρής. Σι τι μπορώ να βοηθήσω;

— Να, πήρα ικεϊό το παλιόμouλαρο από το Ραμαντάνη κι τ' ανέμ'κα ένα χρέος.

Καρτέρ' ένα μήνα ακόμα, μωρέ Γιάννο, όσο να δώκω τα μανάρια κι σι ξιπληρώνω. Ας μην τα δώκω και κοψοχροινιάς! Τίποτα αυτός!...Τα λεπτά μ' κι καλά!...

Κι να ήταν κανένα τρανό ποσό, θά 'λεγα!...

Τρ' ακούσιες δραχμές είναι ούλις κι' ούλις.

Γι' αυτό κι ήρθα στ' ν αφιντιά σ'.

Αν έεις να μι δανεί'εις κι ταχιά απ' π'λάω τα μανάρια στα δίνω πίσω.

— Καλά, δε θα χαθούμι για τρακόσια φράγκα, του είπε ο γερο - Θεοδωρής.

Τήρα, άνοιξι τ'ν παραθύρα απ' που 'νι δίπλα σ'.

Εκεί θα βρεις ένα πεντακοσιάρ'κο παρ' το, κάμι τη δ'λειά σ' κι όποτι λάβ'ς χρήματα, τα ξαναφέρνεις.

Ο κυρ-Αντώνης άνοιξε την παραθύρα, βρήκε το πεντακοσιάρικο, το πήρε και ευχαρίστησε το γέρο - Θεοδωρή.

Η θειά - Θεοδωρίνα έφερε τους καφέδες. Έστριψαν κι άλλο τσιγάρο, «είπανε το 'να τ' άλλο» και πέρασε η ώρα. Σηκώθηκε ο κυρ-Αντώνης, ευχαρίστησε και πάλι το γερο - Θεοδωρή, που τον γλίτωσε απ' το Ραμαντάνη, καληνύχτισε και πάει ευχαριστημένος στο κονάκι του.

Πέρασε κάμποσος καιρός.

Ο κυρ - Αντώνης ξανάρθε στο σπίτι τού γείτονά του του γερο-Θεοδωρή. Τώρα όχι για να ζητήσει δανεικά, αλλά να επιστρέψει το χρέος του.

Τον βρήκε να κάθετα παραφωτιά και να καπνίζει το τσιμπούκι του.

— Γεια χαρά, μπάρμπα - Θεοδωρή!

— Καλώς τον κυρ - Αντώνη. Πάρε σκαμνί και κάτσε.

— Δεν είμι για καθ' σιό, έχω δ' λεία να κάμω.

— Βρε, κάτσε κατα' ή! Έ' εις δ'λειά!...Οι δ'λειές ποτέ δε χαζιρεύ'νι!

Γριγιά, κάνε καφέ στον κυρ-Αντώνη...

Του 'δωσε την καπνοσακούλα και έστριψε τσιγάρο.

— Μπάρμπα - Θεοδωρή, σου 'φερα το πεντακοσιάρ'κο και σ' ευχαριστώ πολύ.

— Βάλ' το στ'ν παραθύρα κι άσε τα ευχαριστήρια.

Ο κόσμος γι' αυτόνο είναι, για να βοηθάει ένας τον άλλο νε.

Ο κυρ - Αντώνης έβγαλε το πεντακοσιάρικο, άνοιξε την παραθύρα, το έβαλε μέσα και την ξανάκλεισε. Η Θεοδωρίνα έφερε τους καφέδες, τους ήπιανε, κάπνισαν τσιγάρο, είπαν πολλά και διάφορα κι ο κυρ-Αντώνης καληνύχτισε και

έφυγε.

Κι από τότε ο κυρ - Αντώνης, κάθε φορά που είχε ανάγκη, έτρεχε στο γέρο - Θεοδωρή για δανεικά.

Κι εκείνος τον έστελνε στην...παραθύρα κι αυτή τον «έλυι απ' το παλούκι τ'ς ανάγκης».

Κι ο κυρ - Αντώνης όποτε τα οικονομούσε, έβαζε στην παραθύρα τα χρεωστούμενα να 'χει για να ξαναπορεύεται.

Πέρασε καιρός.

Στο χωριό ήρθε ο γουρνιάρης με κάτι λαχαριστά γουρνόπουλα άσπρα - άσπρα, τρουκούλια και καρλάφτικα. Τα είδε ο κυρ-Αντώνης, τα λιμπίστηκε.

«Αυτά είναι γ'ρούνια για θριφτάρια! συλλογίστηκε. Όχι ικεϊά τα στρανομίτ' κα πο 'χνι νια μ' τσουνά σαν κλαρίνο κι αναποδογυρίζ'νι τον τόπο απ' το σκάψιμο. Μι λίγη πιριποίηση' ως του Χ' στου θα διαβού'νι τ'ς ικατό οκάδισ!...

Έλα όμως που δεν είχε δεκάρα τσακιστή...

Δεν έπρεπε όμως να καθεί η ευκαιρία.

Σκέφτηκε την παραθύρα του γερο-Θεοδωρή. Εκεί βρισκότανε η λύση. «Ντιριέταν όμως». Να πάει ή να μην πάει; Στο τέλος τ' αποφάσισε!...Μία και δυο στο γέροντα.

Τον βρήκε που liaζόταν στην αυλή.

Είχε ανοίξει ο καιρός και βγήκε να ξεσταχτιάσει και για να πάρει αέρα.

Μετά τα χαιρετίσματα και τα καλαϊσματα ο κυρ-Αντώνης μπήκε στο «ψητό».

— Ξέρ'ς, μπάρμπα - Θεοδωρή, ήρθι στα μαγαζιά ο γουρνιάρ'ς κι έχει κατ' γουρνόπια που να μην τα ιδεί κακό μάτ'...Έλεγα να πάρω ένα.

— Να παρ'ς, γιατί να μην παρ'ς...

— Να πάρω, ένας λόγος είναι...Μι τί να το πάρω;

Γι' αυτόνο ήρθα στ'ν αφιντιά σ', να μι δανεί'εις, κι όποτε τα 'κονομήσω, τα φέρνω πίσω.

— Ξερ'ς πού τα βάνω, του είπε ο γερο-Θεοδωρής, σύρι κι πάρι.

Τρέχει στην παραθύρα όλο χαρά ο κυρ-Αντώνης. Ψάχνει από 'δω, ψάχνει από κει, πουθενά χρήματα.

Βγαίνει έξω στην αυλή.

— Μπάρμπα - Θεοδωρή, δεν είναι λεπτά στ'ν παραθύρα.

— Δεν είναι ει!...Αμ πώς να 'νι, γείτονα. Τα ξανάβαλες ικεϊά απ' πήρις τ'ς προάλλις;

Η παραθύρα δε γεννάει λιπτά!...

Άμα δεν ξαναβάλεις ικεϊά απ' παίρνεις, πώς θα ξαναματαβρείς;

Και πράγματι ο κυρ-Αντώνης δεν ξαναπήγε τα χρήματα που είχε δανειστεί την τελευταία τη φορά, γι' αυτό και ήτανε δισταχτικός, να πάει ή να μην πάει.

Τί νά 'λεγε στ' αλήθεια στο γερο-Θεοδωρή; Έσκυψε το κεφάλι και έφυγε περιλυπος και ντροπιασμένος. Έχασε το γουρνόπουλο, πήρε όμως ένα σπουδαίο μάθημα!

π.μ.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

*Το χωριό μας μην ξεχνάς
Βοήθησέ το όσο μπορείς,
καλύτερο για να το βρεις,
με το καλό σαν ξαναπάς.*

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

τους μαύρους, που απειλεί να τους αφανίσει, είναι το έιτζ. Η φοβερή αρρώστια απειλεί άμεσα τους μαύρους, αφού το 30% του πληθυσμού τους είναι φορείς του ιού. Η τρομακτική αυτή εξάπλωση, όπως και σε μαύρους κατοίκους άλλων Αφρικανικών κρατών, οφείλεται στη αμάθεια, αλλά και στις προκαταλήψεις του λαού, ο οποίος δεν πιστεύει ότι οφείλεται σε ιό και ότι μεταδίδεται με το γνωστό τρόπο. Μάλιστα μου είπαν κάτι, που δύσκολα θα μπορούσε να πιστέψει κανείς, αλλά μου το βεβαιώσανε 3 γιατροί. Ο σημερινός πρόεδρος της χώρας δεν έδωσε σημασία τόσο στα προφυλακτικά μέσα για το έιτζ, όσο και στην προμήθεια φαρμάκων για τη θεραπεία των πασχόντων, γιατί ο ίδιος πίστευε ότι το έιτζ δεν μεταδίδεται, γιατί δεν οφείλεται σε ιό. Τελικά συμφώνησε για τα μέτρα, χωρίς να είναι βέβαιο αν όντως πείσθηκε για την επιστημονική γνώση.

Η κοινωνική αυτή κατάσταση των μαύρων έχει δημιουργήσει ένα άλλο τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα στη χώρα και κυρίως στην πόλη του Γιοχάνεσμπουργκ. Πρόκειται για τη μεγάλη εγκληματικότητα. Φαίνεται ότι οφείλεται στη φτώχεια, στη μιζέρια και την πείνα. Κλοπές, ληστείες, επιθέσεις, τραυματισμοί και δολοφονίες συμβαίνουν καθημερινά σε μεγάλους αριθμούς. Στα μέρη που ζουν οι μαύροι δεν διανοείται να περάσει λευκός όχι μόνο πεζός, αλλά και με αυτοκίνητο νύχτα. Την ημέρα μόνο με την προϋπόθεση να μη σταματήσει πουθενά, ούτε φυσικά στο κόκκινο φανάρι, γιατί μπορεί να τον σημαδεύει ένα πιστόλι ζητώντας του χρήματα, ή και το αυτοκίνητο.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της ζωής στην πόλη είναι τα μεγάλα μέσα προστασίας που λαμβά-

Ταξίδι στην Αφρική

νουν οι λευκοί. Σε όλα τα παράθυρα και τις πόρτες των σπιτιών υπάρχουν σιδεριές. Υπάρχει συναγερμός και μάντρες γύρω-γύρω με ηλεκτροφόρα σύρματα στην κορυφή. Όλοι οι λευκοί κυκλοφορούν με αυτοκίνητο, κανείς δεν περπατάει στο δρόμο, και για λόγους ασφαλείας δεν υπάρχουν μαγαζιά στο δρόμο, παρά μόνο στα εμπορικά κέντρα, όπου βεβαίως υπάρχει ασφάλεια, αφού φρουρούνται και ελέγχονται. Στα λίγα μικρά πούλμαν, που κάνουν τις αστικές συγκοινωνίες, ποτέ δεν μπαίνει λευκός, γιατί δε νοιώθει και δεν είναι ασφαλής.

Στη νότιο Αφρική εδώ και 10 περίπου χρόνια δεν ισχύει το αίσχος του νομοθετημένου απαρτχάιμ, δηλαδή ο αποκλεισμός των μαύρων από τις δραστηριότητες της ζωής και της κοινωνίας, χωρίς να αναμιγνύονται καθόλου με τους λευκούς. Την κυβέρνηση και τη διοίκηση την είχαν οι λευκοί, αφού οι μαύροι δεν είχαν δικαίωμα ψήφου, δεν μπορούσαν να πάνε στο ίδιο με τους λευκούς σχολείο ή νοσοκομείο ή να διασκεδάσουν στο ίδιο κέντρο, ήταν περίπου σκλάβοι. Πριν από 10 χρόνια τα πράγματα άλλαξαν. Οι μαύροι απέκτησαν ίσα δικαιώματα με τους λευκούς και φυσικά και η διακυβέρνηση της χώρας περιήλθε σε αυτούς, αφού αποτελούν το 85% περίπου του συνόλου των κατοίκων (35 εκατομμύρια μαύροι και 5 εκατομμύρια λευκοί). Όμως η οικονομική ισχύς βρίσκεται στα χέρια των λευκών, εταιριών και ιδιωτών.

Ευτυχώς στη χώρα αυτή, στη φάση της μεταβίβασης της εξουσίας από τους λευκούς στους μαύρους δε σημειώθη-

καν τα φοβερά, που έγιναν σε άλλες Αφρικανικές χώρες σε παρόμοιες περιπτώσεις με αποτέλεσμα να έχουν βυθισθεί στο χάος, όπως το Κονγκό και η Ζιμπάμπουε. Αυτό οφείλεται στην ικανότητα και κυρίως στη μεγαλοψυχία ενός σοφού ανθρώπου, ηγέτη των μαύρων, ο οποίος είχε φυλακισθεί για 27 χρόνια από το καθεστώς των λευκών. Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Νέλσον Μαντέλα, ο οποίος δεν θέλησε να πάρει εκδίκηση, ούτε για τον εαυτό του, ούτε για το λαό του, και οδήγησε τη χώρα του και το λαό σε ήρεμη συνύπαρξη. Και πρέπει να πούμε ότι στα 10 χρόνια της ομαλότητας έχουν γίνει πολλά και για τους μαύρους, αλλά μένουν πάρα πολλά να γίνουν για μια αξιοπρεπή ζωή και γι' αυτούς. Το Μαντέλα λατρεύουν όλοι στη χώρα του και ιδιαίτερα οι λευκοί, γιατί αν γινόταν φασαρίες και αναστατώσεις, αυτοί θα είχαν να χάσουν τα πολλά.

Εκτός από τη νότιο Αφρική είχαμε δυο ακόμα ευχάριστες ευκαιρίες. Η πρώτη ήταν η επίσκεψη στους περίφημους καταρράκτες της Βικτόρια, στον ποταμό Ζαμπέτσι στο κράτος της Ζάμπια, τους μεγαλύτερους του κόσμου.

Έχουν ύψος 108 μέτρα και πλάτος 1400μέτρα. Οι τεράστιες ποσότητες νερού, που πέφτουν με ορμή, σπκώνουν μεγάλες ποσότητες νερού σε ύψος πολλών μέτρων, που στη συνέχεια πέφτει σαν βροχή σε πολύ μεγάλη απόσταση καταβρέχοντας τους επισκέπτες, αν δεν φοράνε αδιάβροχο. Το θέαμα είναι εκπληκτικό και μεγαλοπρεπές, από αυτά που δημιουργεί η φύση και θαυμάζει ο άνθρωπος.

Η δεύτερη ήταν, όταν πήγαμε τρεις ημέρες σαφάρι στη ζούγκλα στο κράτος της Μποτσουάνα. Πρόκειται για το δεύτερο μεγαλύτερο πάρκο στην Αφρική με άγρια ζώα, τα οποία ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον. Είναι μια έκταση 10000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, δηλαδή δύο φορές η έκταση της Αιτωλοακαρνανίας, που τη διασχίζει ένας μεγάλος ποταμός, όπου τα ζώα πίνουν νερό. Μείναμε σε ένα ξενοδοχείο στην αρχή της έκτασης αυτής και κάναμε 4 τετράωρες βόλτες με ένα τζιπ στο πάρκο, για να συναντήσουμε τα ζώα και 2 βόλτες με ταχύπλοο μικρό σκάφος στο ποτάμι.

Ήταν μια θαυμάσια και πρωτόγνωρη εμπειρία παρατηρώντας και συναντώντας τα άγρια ζώα. Δεν έχει καμιά σχέση με το να βλέπεις τα ίδια ζώα σε ζωολογικούς κήπους ή στο τσίρκο. Εδώ τα ζώα ζουν ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς, ψάχνουν για την τροφή τους, τα χορτοφάγα στα χόρτα και στους θάμνους και τα άλλα, τα σαρκοφάγα, κυνηγώντας τα θηράματα. Υπάρχει γενικά μια ισορροπία στη φύση, που και εδώ διατηρείται. Υπάρχει ασφάλεια για τους επισκέπτες, αλλά δε λείπουν κάποια απρόοπτα.

Η περιήγηση γίνεται με αυτοκίνητο τζιπ ανοικτό στα πλάγια,

για να παρατηρούν οι επιβαίνοντες τα ζώα. Σε πολλές περιπτώσεις πλησιάζαμε τα ζώα σε μικρή απόσταση μερικών μέτρων, χωρίς να ενοχλούνται και χωρίς να απειλούν, εκτός αν προκληθούν. Είχαμε την ευκαιρία και κυρίως την τύχη να συναντήσουμε και να δούμε αρκετά ζώα, όπως πολλούς ελέφαντες, βουβάλια, καμπλοπαρδάλεις, 2-3 είδη ελαφιών, αγριόχοιρο (λίγο διαφορετικό από το δικό μας), άγρια σκυλιά, τσακάλια και το βασιλιά της ζούγκλας, το λιοντάρι. Δεν έχει άδικο τον τίτλο, γιατί είναι αναμφισβήτητος άρχοντας. Είχαμε την τύχη να συναντήσουμε 4 φορές από ένα έως 5 λιοντάρια μαζί σε απόσταση 4 μέτρων από το αυτοκίνητο, για πολλή ώρα. Στην εύλογη ερώτηση μας αν υπάρχει φόβος να μας επιτεθούν, ο οδηγός μας έδωσε την παρακάτω εξήγηση: Τα λιοντάρια και τα άλλα άγρια ζώα βλέπουν το περίγραμμα του αυτοκινήτου σαν σύνολο και δεν ξεχωρίζουν τους ανθρώπους που είναι μέσα, εκτός αν κινούνται ή φωνάζουν δυνατά. Κάποια στιγμή που παρατηρούσαμε τα λιοντάρια και καθόμουν δίπλα στην πόρτα, που ήταν κοντά στο λιοντάρι, ρώτησα τον οδηγό: «είσαι σίγουρος ότι δεν με ξεχωρίζει, γιατί το βλέπω να με κοιτάζει επίμονα, μήπως ορμήσει;» Ο οδηγός γέλασε και επέμνε ότι δεν υπάρχει φόβος.

Τέλος είδαμε εκατοντάδες ιπποπόταμους στο ποτάμι. Αυτά τα τεράστια ζώα ζουν και στο νερό και στην ξηρά. Στη στεριά βοσκάνε κυρίως το βράδυ, ενώ την ημέρα μένουν στο

ποτάμι. Μπορούν να μείνουν βυθισμένα στο νερό χωρίς αναπνοή για 6-8 λεπτά. Στην περιήγηση μας στο ποτάμι με ένα μικρό ταχύπλοο σκάφος, είχαμε μια μικρή περιπέτεια, καθώς προσκρούσαμε σε ένα ιπποπόταμο, γιατί ήταν βυθισμένος και δε φαινόταν. Το αποτέλεσμα ήταν να υποστεί ρήγμα το σκάφος και να βγούμε στην ακροποταμιά, υπό τα βλέμματα ενός αρσενικού λιονταριού, που έπινε νερό λίγο πιο πέρα. Ευτυχώς όλα πήγαν καλά και ήρθαν αυτοκίνητα και μας πήραν. Ο ιπποπόταμος βέβαια δεν έπαθε τίποτα. Εμείς δεν το πήραμε και πολύ στα σοβαρά, αλλά μας είπαν μετά, ότι αν ανατρεπόταν το σκάφος στην πρόσκρουση, θα υπήρχε μεγάλος κίνδυνος από τους ιπποπόταμους και τους καρχαρίες. Η άγνοια του κινδύνου βλέπεις. Αν και τα σαρκοβόρα γενικής ζωά (λιοντάρια, λεοπαρδαλη) θεωρούνται τα πλέον επικίνδυνα για τον άνθρωπο, στην πράξη τα πλέον επικίνδυνα για τραυματισμούς και θανάτους στην Αφρική είναι πρώτος ο ιπποπόταμος και δεύτερος ο ελέφαντας. Αυτό προκύπτει από τα στοιχεία του τμήματος τραυμάτων Νοσοκομείου του Γιοχάνεσμπουργκ.

Η Αφρική διαφέρει από τις άλλες Ηπείρους, έχει δικό της χρώμα, άλλη ομορφιά, ξεχωριστή μαγεία. Αυτά για το φυσικό της περιβάλλον, γιατί το κοινωνικό της περιβάλλον δυστυχώς αποτελεί σε μεγάλο βαθμό στίγμα του σύγχρονου πολιτισμού.

Σημείωση:Στο παραπάνω κείμενο γίνεται χρήση των λέξεων λευκός και μαύρος. Αυτό γίνεται χωρίς καμία διάθεση υποτίμησης κανενός, απλώς για να αποδοθεί η πραγματικότητα.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΠΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

★ *Φτωχός δεν είναι αυτός που έχει λίγα,αλλά αυτός που θέλει πολλά.*

★ *Η διαφορά μεταξύ πλούσιου και φτωχού είναι ότι οι φίλοι του πλούσιου είναι κόλακες.*

★ *Όπου υπάρχει πλούτος και ευμάρεια δεν έχει θέση ο θεός.*

★ *Είμεθα πλούσιοι μόνο για όσα δίνουμε και φτωχοί για όσα αρνούμεθα. Πρόσφερε αυθορμητώς εκείνο, που δεν τολμούν να σου ζητήσουν.*

★ *Αληθινή αγάπη σημαίνει να δίνεις χωρίς υπολογισμούς. Να δέχεσαι χωρίς να το επιζητάς. Όταν παίρνεις γεμίζουν τα χέρια σου, όταν δίνεις γεμίζει η καρδιά σου.*

★ *Η πολλή αγάπη βλάπτει, αλλά η ζωή χωρίς αυτή είναι λειψή. Αν κάποιος γιατρεύεται,προς τι οι πίκρες. Αν όχι προς τι ο θρήνος.*

★ *Καλύτερα ένας φρικτός θάνατος, παρά μια φρικτή ζωή. Να μην μου δώσει ο θεός, παρά όσα μπορεί ν' αντέξει ο άνθρωπος.*

★ *Εάν γνωρίζεις τα δεινά από τα οποία υποφέρουν οι άλλοι, θα υπέμενες πρόθυμα εκείνα τα οποία υφίστασαι εσύ.*

★ *Εάν τα βάσανα του κάθε ανθρώπου ήταν γραμμένα στο μέτωπό του, ποτέ δεν θα ζήλευε ο ένας τον άλλον.*

★ *Απ' όλα τα κτήματα το καλύτερο είναι ο ειλικρινής φίλος. Ο πιστός φίλος είναι το γιατρικό της ζωής.*

★ *Οι καβγάδες των φίλων είναι η χαρά των εχθρών. Ο εγωισμός είναι το δηλητήριο της φιλίας.*

★ *Η αρετή είναι μια εμπόλεμη κατάσταση με τον εαυτό μας.*

★ *Η αρετή έχει πολλούς δασκάλους, αλλά λίγους μιμητές. Γι' αυτό δεν πρέπει να επαινούμε τους ενάρετους ανθρώπους παρά να τους μιμούμαστε.*

★ *Περίμενε κι ας μην έρχεται, πίστευε κι ας μην υπάρχει. Η άνοιξη έρχεται γι' αυτόν που ξέρει να περιμένει.*

★ *Εκείνος που μπορεί να υπομένει τα πάντα, μπορεί και τα πάντα να κατορθώσει. Μπορείς, θέλησε μόνον.*

★ *Νικούν όσοι πιστεύουν πως θα νικήσουν. Ο άνθρωπος που αναβάλλει, ποτέ δεν αρχίζει.*

Από τη συλλογή ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

Ο ΧΟΤΖΑΣ ΩΣ ΚΑΤΗΣ

Όπως ξέρετε καλός δικαστής δεν είναι τόσο εκείνος που διαθέτει πολλές νομικές γνώσεις, όσο εκείνος που διαθέτει σωστή κρίση. Ο Νασταρδίν Χότζας είχε και κάτι άλλο παραπάνω. Μυαλό ξουράφι. Έπιανε την τρίχα και την έκανε τριχιά. Την ιστορία που ακολουθεί όλοι λίγο-πολύ την ξέρετε. Επειδή όμως, είναι πολύ διδακτική, επιτρέπει μου να την επαναλάβω, συνοπτικά και όσο πιο σύντομα γίνεται.

Πηγαίνει μια μέρα στο Χότζια ένας ταλαίπωρος οικογενειάρχης και του λέει: Χότζα μου, θέλω τη γνώμη σου. Τι να κάνω για να γλιτώσω από τη γκρίνια της γυναίκας μου. Γιατί σου γκρινιάζει; τι της έχεις κάνει; Τίποτα. Έχει όμως δίκιο. Το σπίτι που μένουμε ένα δωμάτιο όλο κι όλο δεν μας χωράει. Πόσα άτομα είσατε; Επτά. Εγώ αυτή και τα πέντε παιδιά μας. Κατσικά έχετε; Επτά. Εγώ αυτή και τα πέντε παιδιά μας στο σπίτι σας και έλα αύριο να με πληροφορήσεις για το αποτέλεσμα. Πηγαίνει την άλλη μέρα ο ενδιαφερόμενος στο Χότζα και του δηλώνει ότι μετά την προσθήκη της κατσίκας στα μέλη της οικογένειάς του, το κακό μεγάλωσε.

Γελάει κάτω από τα μουστάκια του ο Χότζας και με περισπούδαστο ύφος τον ρωτάει. Γάιδαρο έχετε; Ναι, έχουμε. Βάλτονε κι αυτόν μέσα στο σπίτι σας και έλα πάλι αύριο να μου πεις τα νέα σου. Ξαναπηγαίνει την επόμενη και με μάτια κατακόκκινα από την αϋπνία. Σαν επιτάφιος έγινε του λέει ο Χότζας. Πώς να μη γίνω, Χότζα μου, Βελάζει η κατσικά. Γκαρίζει ο γάιδαρος, τσιρίζουν τα παιδιά. Μόνο η γυναίκα μου έχει κλείσει το στόμα της και δεν μιλάει. Γιατί δε μιλάει; Γιατί της είπα ακολουθώ τις συμβουλές σου. Ε! Τότε εντάξει. Πετύχαμε το προθύμενο. Πήγαине τώρα και βγάλε από το σπίτι σας τα τετράποδα. Άφησε μέσα μόνο τα δίποδα, κι έλα αύριο να μου ανακοινώσεις το αποτέλεσμα. Και Ω! του Θαύματος. Πηγαίνει την άλλη μέρα ο ενδιαφερόμενος και ανακράζει. Χότζα, με έσωσες. Πολύ άνετο έγινε τώρα το σπιτάκι μας. Μας χωράει και μας παραχωράει.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

“Πάσχα Κυρίου Πάσχα...”. Πασχαλιά στο χωριό.

Κοντεύουν Λαμπρόημερα, πήρε η Άνοιξη και το χωριό, ταχυδρόμησε το καθιερωμένο κάλεσμά του, προς τους απανταχού Νεχωρίτες.

Όλες οι στράτες τη Λαμπρή και την Πασχαλιά οδηγούν στο χωριό. Οι νοικοκυρές τα παλιά χρόνια σάρωναν με λατσούδες τις αυλές και τα σκαλιά, για να υποδεχτούν τη Μ. Βδομάδα τους ταξιδιώτες. Τώρα λίγα σπίνια είναι ανοιχτά και περιμένουν τέτοιες μέρες τους ταξιδιώτες. Τα περισσότερα σπίνια είναι κλειστά και τ' ανοίγουν και τα σαρώνουν οι ταξιδιώτες, όταν πάνε και γυαλοκοπάνε μέ-

βράδυ είχαν το κάτι άλλο στο χωριό. Λόγω του ότι ο Παπανίκος εξυπηρετεί και την Καστανιά, το ευχέλαιο δεν έγινε τη Μ. Τετάρτη το απόγευμα, αλλά έγινε τη Μ. Παρασκευή στις 10 η ώρα το πρωί. Μετά το ευχέλαιο τη Μ. Παρασκευή, αρκετοί χωριανοί ζήτησαν από τον Παπανίκο κι έκαναν τρισάγιο στους τάφους των δικών τους.

Το μεσημέρι της Μ. Παρασκευής έγινε το στόλισμα του Επιτάφιου, με προσφορές λουλουδιών του γνωστού ευσεβούς ζεύγους Θ. Μαζιά. Ακολούθησε η αποκαθίσωση και στις 9 το βράδυ εψάλισαν τα εγώμια του

κυρές, για τσούγκρισμα.

Το Μ. Σάββατο το πρωί στην εκκλησία έγινε η Ακολουθία της μικρής Ανάστασης και μετάλαβαν οι ντόπιοι και οι παρεπιδημούντες.

Το βράδυ του Μ. Σαββάτου ήρθε για πρώτη φορά το “ΑΓΙΟ ΦΩΣ” των Ιεροσολύμων, στο χωριό μας, με την επιμέλεια και φροντίδα του πάντοτε ρηξικέλευθου και δημιουργικού εφημέριου του χωριού Παπανίκου. Ο ερχομός του φωτός της Ανάστασης, από τα Ιεροσόλυμα στο χωριό, έχει μεγάλη αξία και είναι άξιος επαίνου και πρέπει να υπογραμμιστεί ως επιτυχία.

Το Άγιο Φως, υποδέχτηκαν στην είσοδο του καμπαναριού της εκκλησίας, ο πατέρας Παπανίκος, οι ιεροψάλτες, 2 φουστανελλοφόρα παιδιά (Χ. Κανέλλος, Κ. Φούρλας) και όλοι οι χωριανοί, πάνδημο το χωριό που λένε και μπηκαν όλοι στην εκκλησία. Ακούστηκε το “δεύτε λάβετε φως” και όλοι άναψαν τις άσπρες λαμπάδες τους από το Άγιο Φως και στη συνέχεια βγήκαν στο προαύλιο της εκκλησίας, όπου έγινε η Ανάσταση, σε μια φύση ανοιξιότικη. Έπεσαν μπόλικες σύγχρονες κροτίδες και σείστηκε ο τόπος. Ο Παπανίκος και οι ψάλτες (Σ. Πλάκας, Α. Μασγάλας, Δ. Πλάκας, Α. Ασημακάκης) έψαλλαν όπως προσιδιάζει στη χαρμόσυνη αυτή νυχτερινή γιορτή. Στη χαρά αυτή “εισέλθετε πάντες” γιατί ο Αναστάς κύριος “δέχεται τον έσχατον καθάπερ και τον πρώτον...”.

Την Κυριακή το απόγευμα στις 6 η ώρα έγινε η Αγάπη (Εσπερινός Αγάπης) κι ένας ένας πιστός πρώτα οι άντρες προσκυνούσαν την εικόνα της Ανάστασης, που κρατούσε ο Παπανίκος και στη συνέχεια έπαινε τη σειρά του και περνούσαν όλοι διαδοχικά (πρώτα οι άντρες κι ύστερα οι γυναίκες) και χαιρετούσαν ένα ένα, κατά το γνωστό έθιμο. Τη Δευτέρα του Πάσχα έγινε λειτουργία στο ξωκλήσι του Αϊ Γιάννη στον πάτο στο χωριό. Την Τρίτη του Πάσχα άρχισε ο κόσμος να φεύγει πάλι. Τα μαγαζιά Γ. Γιάνναρη, Δ. Καλαθά, Ν. Λούπα, Α. Πανάγου, Κ. Φούρλα (κατ' αλφαβητική σειρά), εξυπηρέτησαν τους χωριανούς, όπως έπρεπε.

Ανήμερα του Πάσχα στήθηκαν κι εφέτος οι ψησταριές παρέες παρέες, όπως στο Σχολείο 50-60 άτομα με συντονιστές τον Παπανίκο, Αντ. Μασγάλα, Κ. Καραγιάννη, στου Ασημάκη ο Γ. Γιάνναρης και Κ. Πανάγος, οι Λουπαίοι, οι Λαζοδημαίοι-Μπαζιωνάσιοι, οι Καλαθαίοι, ο Ν. Μαρούδας, οι Φουρλαίοι, Δ. Μπαλαφούτας κ.ά.

Όσοι αλκοτήθηκαν και δεν ήρθαν το φετινό Πάσχα στο χωριό έχασαν. Τα σπίνια τους τους γύρευσαν και δε χάρηκαν τις ανθισμένες κερασιές, κορομπιλιές, γκορτσιές, τα φυσικά κάλλη του χωριού και τη γοητεία της Ευηολίμνης.

Το Άγιο Φως των Ιεροσολύμων, που ήρθε για πρώτη φορά στο χωριό μας και το ζωφόρο φως της Ανάστασης να φωτίζει, να φυλάει το χωριό μας και τους απανταχού Νεχωρίτες και όλους τους πατριώτες.

Χριστός Ανέστη, Χρόνια Πολλά και του Χρόνου τη Λαμπρή στο χωριό, για την τρανή γιορτή των γιορτών της Χριστιανοσύνης. “Άληθώς Ανέστη”. **Ν.Μ.**

Παρασάτες στην υποδοχή “Άγιο Φως”, από αριστερά: Κ.Α. Φούρλας και Χ. Κανέλλος.

χρη να ματαλερώσουν.

Από το Σάββατο του Λαζάρου άρχισαν κι εφέτος οι χωριανοί να φθάνουν στο χωριό, από Αγρίνιο, Αθήνα, Λαμία, Ναύπακτο, Πάτρα (κατ' αλφαβητική σειρά) και οι πιο μακρινοί από Αμερική ομογενείς.

Μέχρι τη Μ. Τετάρτη ο καιρός ήταν καλοτυχικός, ενώ από Μ. Πέμπτη μέχρι και την Τρίτη του Πάσχα ήταν καλός, ανοιξιότικος.

Μαζεύτηκε κοσμάκης και φέτος στο χωριό. Οι βραδυνές ακολουθίες (αγρυπνίες) κάθε

Επιτάφιου. Η εκκλησία μοίρασε στο εκκλησίασμα ειδικά έντυπα με τα εγκώμια του Επιτάφιου, τα οποία είχαν στο εξώφυλλο 3 σταυρούς. Ακολούθησε η περιφορά του ωραίου στολισμένου επιτάφιου στη γνωστή διαδρομή μέχρι την πλατεία του χωριού, ενώ οι καμπάνες χτυπούσαν πένθιμα. Το θείο δράμα συγκινεί τους χριστιανούς και ιδίως τη Μ. Πέμπτη με τα 12 Ευαγγέλια, τη Σταύρωση του θεάνθρωπου και την αναπαράστασή τους. Τη μέρα αυτή βάζουν κόκκινα τ' αυγά οι νοικο-

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ Ο.ΣΥ.Ν.

Το Κεντρικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ναυπακτίας, που προέκυψε στις αρχαιρεσίες της 25/4/2004, έχει ως εξής:

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

ΜΟΥΡΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΔΗΜΑΔΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΗ ΔΗΜ.
ΚΑΛΑΡΡΥΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΖΙΑΜΠΑΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΣΩΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΚΙΝΟΟΣ
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΕΡΕΤΗ Λ.
ΛΟΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΛΟΗ-ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚ.
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Β' ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΦΟΡΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΟΡΓΑΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΑΜΙΑΣ
Β' ΤΑΜΙΑΣ
ΕΦ.ΔΗΜ.ΣΧΕΣΕΩΝ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΕΡΨΙΘΕΑΤΩΝ
ΑΡΑΧΩΒΙΤΩΝ
ΠΟΚΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΜΗΛΕΩΤΩΝ
ΝΕΟΚΑΣΤΡΙΤΩΝ
ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΚΛΕΠΑΙΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΙΤΩΝ
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΩΝ
ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΩΝ
ΔΟΡΒΙΤΣΩΤΩΝ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛ.
ΣΑΛΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΣ

Α' ΑΝΑΠΛΗΡ.
Β' ΑΝΑΠΛΗΡ.

ΑΓΙΟΔΗΜΗΤΡΙΑΝΩΝ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ 2004 ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Διαμέρισμα	Ν.Δ.	ΠΑΣΟΚ	Κ.Κ.Ε.	ΣΥΝΑΣΠ.	ΛΑΟΣ
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	115	62	4	6	7
ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	45	22	4		1
ΑΡΑΧΩΒΑΣ	86	73	9	9	
ΑΧΛΑΔΟΚΑΣΤΡΟΥ	36	33	1	3	
ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΙΟΥ	8	2	1	1	
ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ	33	6	2	8	
ΚΛΕΠΑΣ	21	64	20	8	
ΛΙΒΑΔΑΚΙΟΥ	8	3	4	1	
ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ	79	17	4		1
ΠΕΡΔΙΚΟΒΡΥΣΗΣ	17	14	2		
ΠΕΡΙΣΤΑΣ	28	24	14	1	
ΧΟΜΟΡΗΣ	56	52	7	4	1

ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Σχετικά με το θέμα των κατολισθήσεων που απειλούν το χωριό μας, σε απάντηση εγγράφου (αριθ.557/4-3-2004) του Δήμου Πλατάνου το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών με έγγραφό του (αριθ.1782/25-5-2004) γνωστοποιεί τα ακόλουθα:

“Η προγραμματική σύμβαση ΙΓΜΕ-ΚΕΔΚΕ-ΥΠΕΣΔΔΑ δεν έχει ακόμη ανανεωθεί για το έτος 2004, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η ένταξη σε αυτήν της χρηματοδότησης της τεχνικογεωλογικής εξέτασης κατολισθητικών φαινομένων στο Δ.Δ. Νεοχωρίου του Δήμου Πλατάνου Ν. Αιτωλοακαρνανίας, που ζητάει με το παραπάνω σχετικό.

Ως εκ τούτου, για την πραγματοποίηση επιτόπιας τεχνικογεωλογικής αναγνωριστικής εξέτασης, από τα αποτελέσματα της οποίας θα προκύψει είτε συγκεκριμένο ερευνητικό πρόγραμμα είτε, εφ' όσον είναι δυνατόν, προτάσεις για μέτρα προστασίας, απαιτείται η κάλυψη της σχετικής δαπάνης από το Δήμο σας.

Η δαπάνη προϋπολογίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων Ευρώ πλέον ΦΠΑ 18% (3.000 συν ΦΠΑ), ήτοι σύνολο τρεις χιλιάδες πεντακόσια σαράντα Ευρώ (3.540).....”

Το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας και Το Δ.Σ του Συλλόγου μας, παρακαλούν το θέμα και παρακαλούν το “Δήμο” για τις απαιτούμενες ενέργειες.

Στα μεταχτά...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

νοι Δήμοι Θέρμου και Πλατάνου δε συγκατατέθηκαν, προβαίνουν σ'ένσταση κατά του κύρους της απόφασης του κ. Νομάρχου.

- Στον Αϊ-Γιάννη και στη στροφή, που ο δρόμος οδηγεί προς Αράχωβα, πρέπει να τοποθετηθούν “μπάρες” για να μην ξεφύγει κανένα αυτοκίνητο για τα Παλιόρογκα. Επίσης πρέπει να τοποθετηθούν “μπάρες” και στη συνέχεια της στροφής μέχρι το Δίρρεμα.

- Στους δρόμους μας, που είπαμε αμάν και τότε να τους δούμε, κυκλοφορούν κάποια φορτηγά με υπέρβαρη φορτία (άμμο, χαλίκι, κ.ά. οικοδομικά υλικά). Με αποτέλεσμα, πέρα απ' το ότι απειλείται η ζωή των ιδίων των οδηγών καθώς και άλλων ανθρώπων, να καταστρέφονται και οι ίδιοι οι δρόμοι. Επιβάλλεται προσοχή εκτός των άλλων και στο βάρος των μεταφερομένων υλικών.

- Με πρωτοβουλία και έξοδά τους ο Χρήστος Κανέλλος και ο εξάδελφός του Αντώνης Κανέλλος χρωμάτισαν το κοντάρι της σημαίας του Σχολείου και “ύψωσαν” την Ελληνική σημαία. Συγχαρητήρια στη νεολαία του χωριού μας.

- Ο Γιώργος Αντωνόπουλος, μανάβης “παντός καιρού”, εξυπηρετεί το χωριό μας κάθε Σάββατο απόγευμα. Επίσης εξυπηρετεί το

χωριό μας με είδη μανάβικης και ο Βασίλης Βασιλόπουλος.

-Τα τηλέφωνα του Κέντρου Υγείας Ναυπακτού είναι:

- Κέντρου Υγείας 26340-23690, 23691 και 23692.
- Εφημερίας Πλατάνου 26340-61250.

- Ιατρείου (Αράχωβα) 26340-61250 και Γιατρού κ. Γεωργίου Δευτερέβου (κινητό) 6973277375. Ο γιατρός επισκέπτεται το χωριό μας κάθε 1η και 3η ημέρα Τετάρτη του μήνα.

- Εορτή Αγίου Πνεύματος: Αρκετοί χωριανοί μας επισκεφτήκαν το χωριό με την ευκαιρία της τριήμερης αργίας και όπως οι εκκλησιαστικοί κανόνες ορίζουν προσευχήσαμε την Κυριακή γονυπετείς στην εκκλησία του χωριού.

- Τη Δευτέρα, εορτή του Αγίου Πνεύματος, η λειτουργία έγινε στο ξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο. Το εκκλησάκι γέμισε από πιστούς. Μετά τη θεία λειτουργία, η Φρόσω Μασγάλα και ο Αντρέας Ασημακάκης πρόσφεραν σε όλους, κλωρό τυρί, ελιές και τσίπουρο καθώς και γλυκά, ραβανί και κουραμπιέδες. Τους ευχαριστούμε.

- Μεγάλα ... μικροθέματα: Αναγκαζόμαστε να αναφέρουμε μερικά θέματα, που φαίνονται ασήμαντα, αλλά δημιουργούν παρεξηγήσεις και τριβές, ιδιαίτερα το καλοκαίρι, που υπάρχουν πολλοί επισκέπτες στο Χωριό.

- Πάρκινγκ. Ποτέ γύρω από τον πλάτανο της πλατείας.

- Στην πλατεία μόνο ολιγόλεπτη στάση.

- Στο πάρκινγκ για περισσότερο χρόνο.

- Ύδρευση. Πότισμα μόνο των λουλουδιών σε γλάστρες ή παρτέρια.

- Όχι πότισμα κήπων και χωραφιών.

- Καθαριότητα. Τοποθέτηση των σκουπιδιών σε σακούλες.

- Μεταφορά στους κάδους του Δήμου την ημέρα που έρχεται το απορριμματοφόρο.

- Τοποθέτηση μικροαντικειμένων στα δοχεία ακρήστων.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Όπως μας πληροφόρησε ο κ. Μπούρος από τη Νομαρχία Αιτωλίας, εντός των ημερών θα αποσταλούν μπουλντόζα και γκρέιντερ για τον καθαρισμό του δρόμου Νεχωρί - Ψηλός Σταυρός. Τον ευχαριστούμε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε τους αδελφούς Αποστόλου Γιάνναρη για την παραχώρηση μέρους της ιδιοκτησίας τους -από Σκεπαρνιά μέχρι Αγόρων Τσιγαρίθρα- με γκρέμισμα της μάντρας και εκ νέου κατασκευής της με έξοδά τους, αφήνοντας τον απαιτούμενο χώρο να διέρχεται αυτοκίνητο. Επίσης ευχαριστούμε τους κληρονόμους Ιωάννη Μαρούδα και Αγόρων Τσιγαρίθρα, γιατί και αυτοί διέθεσαν κάποιους πόντους από τη μάντρα τους.

Μας δίδεται η ευκαιρία να τονίσουμε ό,τι όλα τα κοινωφελή και λοιπά έργα του χωριού μας (Δρόμοι αμαξίτοι και μη, Πλατεία, Σχολείο, Υδραγωγείο -δεξαμενή, Νεκροταφείο, Μνημείο Πεσόντων, Κοινοτικό Κατάστημα κ.λπ.) έγιναν με τις παραχωρήσεις ιδιοκτησιών συγχωριανών μας.

Είναι πράγματι αγαλλίαση ψυχής, όταν κάποιος προσφέρει για το “κοινό καλό”, μέρος από την περιουσία, που του άφησαν οι πρόγονοί του, νιώθοντας ο ίδιος την ικανοποίηση της προσφοράς.

Συγχαρητήρια και ευχαριστήρια σε όσους προσφέρουν στα “κοινά”.